

Burjuva Sendikacılar Greif İşçilerine Saldırdı

Greif işçileri DİSK Tekstil Sendikası'nda olduğunu öğrendikleri Rıdvan Budak ile görüşmek üzere 22 Nisan günü Sendika merkezine gittiler. Budak ile görüşemeyen işçiler, yöneticilerin saldırı ve hakaretleriyle karşılaştılar ve aralarında arbede yaşandı. Arbede sonucu sendikacı ve işçilerden yaralananlar oldu. Rıdvan Budak'ın polis çağırması üzerine binadan çıkarılan işçiler sendikacıları "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Rıdvan Budak İşçiye Hesap Verecek" sloganlarıyla protesto etti. Bir süre sonra kapiya çıkan Budak işçilere, iki aydır her gün toplu sözleşmelerini imzalamakla uğraştığını ve ertesi gün toplantı yapılacağını söyledi. İşçilerin sorularını

yanıtlamak yerine "En delikanlı benim" diyerek içeri kaçtı.

İşçiler Budak'ın tavrını sloganlarla protesto ederek Şirinevler Meydanı'na yürüdü. Meydanda "Kahrolsun Sendika Ağaları", "Rıdvan Budak İşçiye Hesap Verecek", "Yaşasın Onurlu Greif Direnişimiz" sloganları atıldı.

Greif İşçileri adına Meydan'da açıklama yapan Engin Yılgin, 72 gündür sürdürdükleri mücadelede sendika yöneticilerinin ihanetiyle karşılaştıklarını, bugün de aynı tavırla karşılaştıklarını ifade etti ve Greif işçileri olarak sendikal bürokrasiye karşı mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Açıklamanın ardından işçiler sloganlarla metrobüse binerek DİSK Genel Merkezi'ne döndü.

Punto Deri İşçileri Kutlamada

Deriteks Sendikası'nda örgütlenen ve sendikal nedenlerle işten atılan Punto Deri işçileri 266 gündür eylemde. İşe iade davasını kazanan işçiler dostlarıyla birlikte piknik yaparak bunu kutladılar.

Punto Deri yakınlarındaki parkta yapılan pikniğe sendika yöneticileri, devrimciler ve çevre işyerlerindeki işçiler katıldı. "Punto İşçisi Yalnız Değildir", "Zafer Direnen İşçilerin Olacak" sloganlarıyla gelen ziyaretçiler "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları ile karşılandı.

Sohbetlerle, coşkulu sloganlarla, halaylarla ve futbol oynayarak kutlandı işçilerin zaferi. Pınar Aydınlar da türküler söyledi işçilere. İşçiler davanın kazanılmış olmasına seviniyorlar ve "mücadelemiz kararlılıkla sürecek" diyorlar.

23 Nisan - 7 Mayıs 2014 / S 257 / 1 TL

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

23 Nisan - 7 Mayıs 2014 / S 257 / 1 TL

Editör

1 MAYIS'TA DEVRİMİN MEYDANINA

NATO, ikibinli yılların başında içine girilen zaman sürecinin "Ayaklanmalar Yüzyılı" olacağını tespit etmişti. Bu tespiti emekçi sınıfların, ezilen halkların burjuva egemenliklere, kapitalist düzene karşı girişecekleri ayaklanmalara karşı alacakları önlemleri saptamak için yapmışlardı.

Bizi şimdilik ilgilendiren yaptıkları ilk tespiti. İkibinli yılların başından bu yana geçen zaman komünizme karşı kurulmuş bu aygıtın başındakilerin ne derece doğru bir tespit yapmış olduklarını ziyadesiyle kanıtladı.

Ayaklanmalar yüzyılındayız ve Türkiye-Kürdistan toprakları ayaklanmalar sürecinin tam merkezindedir. 3

"Taksim'i unutun!" Böyle buruyor başbakan. Tehdit, gözdağı, alaya alma, rica ve yakarma... aynı konuşma içinde peş peşe sıralanıyor. Başbakanı, bakanı, valisi, emniyet müdürü, polisi... hepsi tehditkar, hepsi avaz avaz! Açıklayamadıkları ama açığa vurdukları korkuları, seslerinin yüksekliğinden belli oluyor. Gözlerindeki tedirginlik, yüzlerindeki öfkeden sızıyor korkuları.

Geçen yıl 1 Mayıs'la başlamıştı gerilimli günler. 31 Mayıs-1 Haziran'da büyük bir ayaklanmaya

evrilmişti. İşte şimdi yine 1 Mayıs geldi. İşçi ve emekçiler yine Taksim'de ısrarlı. Vazgeçemediler onca saldırıyla, baskıyla, tehditle, cezaıyla. Tedirginlik ve telaş! Başegmezlik karşısındaki öfke ve acizlik! Ağzından köpükler saça saça bağırp çağırmaları bundan.

Sanki gözlerini korkutacaklar emekçi yığınlarını! Öfkeleri kabına sığmayan milyonları sindirecekler sanki bağırp çağırma! Onlar böyle bağırp çağırıyor diye başını

öne eğip susacak sanki devrimin büyük ordusu! Ah nasıl da isterlerdi böyle olsun! Ama olmuyor bir türlü... Susmuyor, korkmuyor, geri adım atmıyor emekçi yığınlar bu tehditler karşısında. İnadına ve inatla çıkıyorlar sokaklara. Üstüne üstüne yürüyorlar bu faşist iktidarın.

Bakmayın bağırp çağırma, korkuları büyük! Kaybedecekleri koca bir cennetleri var. Yarınslık içinde debeleniyorlar. Polis ordularıyla kuşatıyorlar etrafımızı. Etten bariyerlerle çevreliyorlar. Ablukaya

alıyorlar. Yukardaki resme iyi bakın. "1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!" demek için açıklama yapmak isteyenleri kuşatan, ablukaya alan polis ordusuna bakın. Ama boşuna!

Buradan bir kere daha haykırıyoruz. Polisiniz, silahınız, gazınız, copunuz, tomanız, cezaeviniz, yasınız... vız gelir bize vız! Çevremize ördüğünüz tüm bu barikatları parçalayacağız. Ablukanızı dağıtacağız! 1 Mayıs'ta devrimin bayrağını o meydanda dalgalandıracacağız. Buyrun, yapabiliyorsanız durdurun!

TÜM TOPLUM BİR SAVAŞ ALANI

BAŞYAZI
C.DAĞLI

Bu topraklarda en küçük bir sorun, en küçük bir olay tüm toplumu sarsan genel bir çatışma alanı haline geliyor. Her yeni olay, bu çatışmanın yeni bir dalgası ve ateşleyici rolünü oynuyor. Çatışma giderek yeni güçleri kendine çekiyor ve daha bir şiddetleniyor. Tüm toplum bir savaş alanı.

Ortaya çıkan durum, uzlaşmacı sosyalizmin algısının çok ötesindedir. Onlar ortaya çıkan koşullardan, durumdan yavaş bir gelişme bekliyorlardı. Varolan koşullarda, sınıf savaşının, yığınların mücadelesini kısa sürede bir genel ayaklanmaya dönüştüreceğini hiç düşünmediler. Oysa ki, toplumsal çelişkiler son derece keskin, süreç sert ve çatışmalı, gelişmeler ani, hızlı ve sıçramalı. Her olay hemen yeni bir olay, her çatışma yeni bir çatışmayı yaratıyor. Büyük mücadele doruğa doğru ilerliyor.

Nasıl oluyor da en küçük bir olay, tüm toplumu, herkesin şu ya da bu şekilde katıldığı bir savaş alanı durumuna getirebiliyor. Bu devrimci durum, toplumda, on yıllarca oluşan büyük güç birikiminin patlamasıyla, sistemin uzlaşmaz çelişki ve karşıtlıklarının üst üste gelmesiyle ve devrimin tüm koşullarının bir araya gelmesiyle açıklanabilir. Her gün küçük küçük patlamalara sahne olan toplum daha büyük patlamaların zeminini de kendi içinde oluşturmuştur. Politik ve toplumsal durum daha büyük patlamalar için yeterince olgunlaşmıştır.

Bu aynı zamanda toplumun nasıl kutuplaştığını gösteriyor. Ancak kutuplaşmanın bariz olduğu bir yerde, küçük bir olay, tüm toplumu karşı karşıya getirebilir. Başka şartlarda bugün olduğu gibi ufak bir olay böylesi büyük sonuçlara yol açmaz. Biz de iç savaşı yaratan koşulların tam anlamıyla oluşmuştur. Bu uzun bir iç savaştır. Tüm bu iç savaş boyunca toplum keskin şekilde kampaşlı, karşı karşıya geldi ve şiddetli biçimde çatıştı.

Altakilerin en küçük bir eyleminin bile "tepedekileri" nasıl korkuttuğunu daha iyi anlamak için aldıkları önlemlere bakmak yeterli. İktidar, işçi ve halkın küçük çaplı bir eylemi karşısında bile büyük asker ve polis gücünü harekete geçirebiliyor. Varolan koşullarda, küçük grupların giriştiği eylemlerin, geniş kitlenin katılımıyla üstesinden gelinemez büyük bir eylem haline geleceğini biliyor. Bu yüzden yığınların her eylemi, devlet tarafından kuşatılmış, baskı altına alınmış ve saldırıya uğramıştır. Başka bir açıdan gücü elinde tutanların aslında ne kadar güçsüz olduklarını, yönetemez, egemen olamaz durumda olduklarını gösteriyor tüm bu anlattıklarımız. Burada emekçilerin devrim kavgasının yarattığı sonuçları çok net olarak görebiliyoruz.

Ama tüm çeşit ve renkleriyle küçük burjuva sosyalizmi, ezilen sınıfların, kitlelerin devrimci gücüne hiçbir zaman güvenmedi. Oysaki o küçük eylemler, birleşe birleşe Haziran'da genel halk ayaklanmasını oluşturdu. Gezi sonrası siyasi iktidarın yeni ve şiddetli bir saldırıya tuttuğu halkların bu gücüdür. Egemenlerin ağır saldırısı, nasıl ki, eylemlerin, olayların Haziran'da halk ayaklanmasına dönüşmesini önleyemediyse, tersine ayaklanmanın oluşmasını hızlandırdıysa, aynı şekilde, yığınsal devrimci eylemlere yönelik yeni ve daha sert saldırılar da yeni ve daha etkili ayaklanmaları önleyemeyecek, tersine hızlandıracaktır. Verili koşullarda her eylem daha etkili ve daha büyük eylemlere dönüşür.

Nasıl dönüşmesin ki, kapitalizmin yarattığı genel toplumsal güvensizlik, emekçilerin geleceğinin belirsizliği ve sınıflar arasında büyüyen uçurum; ezilen ve sömürülenlerin başkaldırıları sürekli besliyor. Burjuva toplumun kendisi, burjuva üretim ilişkileri temelindeki kapitalist üretimi ortadan kaldıracak maddi ve entelektüel koşulları durmadan üretiyor.

Devrim büyük bir kitle gücüne dayanıyor. Bu güç yönetenlerin her saldırısı karşısında, her olayda ya da kendi istekleri yönünde her an harekete geçebiliyor. Geniş kitlelerin içinde bir hayli kalabalık sosyalist bir kitle var. Sosyalist bilinçli kitlelerin buldukları yedek eylemlerdeki etkileri çok açık.

Devrimin büyük gücü, darkafalı sosyalistlerce görülmedi. Onlar devrimin ulaştığı gücü kendi güçleriyle sınırlı gördüler. Büyük halk gücü Haziran'da açığa vurunca o güne dek ileri sürdükleri tüm tezler çöktü. Hepsi büyük ayaklanmanın peşine takılmak durumunda kaldı. Bu topraklarda büyük bir halk gücü oluşmuştur, açığa çıkmıştır ve her gün buna yeni yeni güçler katılmaktadır. Devrimin gerçek gücünün boyutları, darkafalı küçük burjuva sosyalistlerin ufkunun ötesindedir.

Ortaya çıkan gücün hangi hedefe yöneleceği Haziran'dan sonra da daha da önem kazanmıştır. Devrime, devrimci iktidarın kurulmasına yönelmeyen kitle hareketi, tüm etkisini yitirir ve zamanla dağılır. Devrime yönelen bir hareket ise tam etkisini ve gücünü asıl olarak bu sırada açığa çıkarır. Reformist ve oportünist çevreler ise Haziran'ın toplumda yarattığı devrimci etkiyi gözden düşürmek ve zayıflatmak için burjuva egemenliği çerçevesini aşmayacak, sınırlı ve kısmi hedeflere yöneliyorlar kitleleri.

Uzlaşmacı siyasetler, uzak hedefler üzerine, yayınlarında bolca gevezelik yaparken, yakın devrimci hedeflere yönelik devrimci görevleri ise bir kenara itiyorlar. İşçi sınıfının tam kurtuluş amacına ancak devrimle varılabilir. Devrim ise aktüeldir. Taksim ayaklanması bu yönde atılan büyük bir adımdır. Ama sonuca varmak için daha birçok adım atmak gerekiyor. Devrim reformist siyasetlerin kafasındaki tasarımlara dayanarak değil, gerçek işçi emekçi güçlerine dayanılarak gerçekleşir. Sorun bu güçlere önderlik etme sorunudur.

Tekelci burjuva egemenlik birkaç hamleyle yıkılmaz. Başarıya ulaşmak için yığınsal devrimci eylemleri sürekli hale getirmeliyiz.

Deniz Feneri

*Bırak,
Bırak yüzün şirle örtülün
Sen yıldızlara bak.*

*Bırak, dünyanın yükünü
ve zaferin türküsünü
yaşayanlara,
yoldaşlarına...*

Sen hepsinin üzerindesin.

Unutma;

*Tüm gözlerin çevrildiği yerdesin.
Denizin ufkunda,
Gökyüzünün sonsuzluğunda...*

Sibelimizin haberini aldık soğuk bir bahar günü. Belki hiç tanışmamıştık, belki hiç yan yana oturup sohbet etmemiştik ama tanıyorduk onu. Sibel Sürücü... Ölüm Orucu Savaşçısı...

O'nu güneşe uğurlamak için İstanbul'a, kavganın başkentine geldik, bir emekçi mahallesinde, kavgasını verdiği yoksul halkların omuzlarında uğurladık güneşe...

22 Nisan 2001... Ölüm Orucu eyleminde 124. gününde kalbi son kez attı. 19 Aralık Zindan Savaşlarında Ümraniye zindanında 4 gün

boyunca savaşmış, Kartal Zindanı'na götürüldüğünde başladığı açlık grevini Ölüm Orucuna çevirmişti.

Ölüm Orucu Eyleminin ilerleyen günlerinde müdahale için zorla yoldaşlarından koparılıp Bayrampaşa Zindanına götürülen Sibel Sürücü, 19 kiloya kadar düşmüştü. Zorla müdahaleyi kabul etmedi; ancak kalbi bu mücadeleyi sürdüremedi ve ölümsüzleşti.

Yoldaşlarının güneşi Sibel, her yıl İkitelli Ayazma'daki mezarı başında anılıyordu. Ailesi

ve yoldaşlarının yalnız bırakmadığı Sibel Sürücü'nün mezarı, geçtiğimiz yıl saldırıya maruz kaldı. Bir inşaat tekeli olan Ağaoglu'nun kar hırsı, Ayazma'daki kimsesizler mezarlığı ile birlikte Sibel'in mezarına da kepçeyi vurdu. Ölüm Orucu savaşçısının mezarı ailesinden de habersiz Haramidere Gülbahçe Mezarlığı'na taşındı.

Sibel Sürücü'nün taşınan mezarı ile ilgili ailesinin açtığı soruşturma da devam ediyor.

Ali Ekber Sever 7 Aydır Tek Kişilik Hücrede!

Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Ali Ekber Sever 1 Ekim'de Haziran ayaklanması ardından tutuklanmıştır. Ayaklanmanın ardından başlatılan operasyonlarda tutuklanan yüzlerce kişiden biri. Haziran Ayaklanması'ndan sonra tutuk edilen yüzlerce kişinin mahkemeleri görüldü, hemen hepsi serbest bırakıldı. Ancak Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Ali Ekber Sever ve gazetemiz yazı işleri müdürü Sami Tunca hala tutsak.

Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Ali Ekber Sever 1 Ekim'de gözaltına alınmış, 3 Ekim'de 2013'te tutuklanmasının ardından Metris Cezaevine gönderilmişti. Dosyasındaki gizlilik kararı nedeniyle gözaltına alınma ve tutuklanma gerekçesi aylar boyunca öğrenilemedi ve 7 aydır mahkemeye bile çıkarılmadan hücrede tutuluyor.

Mücadele Birliği temsilcisi Ali Ekber Sever adli tutukluların bulunduğu Metris cezaevinde neden 7 aydır tutuluyor ve neden 7 aydır tek kişilik hücrede?

Konu ile ilgili olarak Mücadele Birliği Platformu 11 Nisan günü İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması düzenledi. Sever'in avukatı Sevinç Sarıkaya'nın da katıldığı basın açıklamasında Ali Ekber Sever'in durumu ortaya kondu. Avukat, Sever'in durumuyla ilgili Adalet Bakanlığına, Cezaevi idaresine ve mahkemeye başvurularına rağmen siyasi tutsakların bulunduğu F tiplerine götürülmediğini anlattı. Gerekçe olarak da "Mahkemesi var" denildiğini söylüyor. Sarıkaya Cezaevi idaresinin sevk yapılmamasını "Adalet Bakanlığının gönderilmesini özellikle istemediği" şeklinde açıkladığını söylüyor.

Avukat Sarıkaya bu durumun bilinçli bir politika olduğunu ve Sever bir cezaevine sevk edilene kadar bunun peşini bırakmayacaklarını söyledi.

Okunan basın açıklamasında da "Biliniyor ki Metris Cezaevi tutuklanan kişilerin cezaevlerine gönderilmeden önceki ilk durak yeridir. Tutsaklar 1 hafta ila 1 ay arasında asıl yatacakları cezaevine gönderilir. Genellikle koşulların bulunduğu Metris Cezaevi, adli tutsakları ve ağır uygulamaları ile tanınmıştır. Ali Ekber Sever bu zindanda 7 aydır mahkemeye çıkarılmadan, koşullara ya da başka cezaevine nakil istemleri kabul edilmeden tecrit hücrelerinde tutuluyor." denildi.

Ali Ekber Yalnız Değildir

Mücadele Birliği Platformu temsilcisi Ali Ekber Sever yoldaşımızın 7 aydır Metris'te tecrit altında tutulmasını protesto etmek için Gazi Mahallesi'nde "Ali Ekber Sever Yalnız Değildir" yazılmaları yapıldı.

**Zindanları Yıkacak
Halk İktidarını Kuracağız.
Gazi'den DÖB ve GEB'liler**

EDİTÖR

1 MAYIS'TA
DEVİRİMİN
MEYDANINA

Hükümetin 2014 1 Mayıs'ı için Taksim'i yasaklaması; RTE'nin daha ileri giderek, "Ne Taksim, ne Kadıköy" sözleriyle meydan okuması bu korkunun sonucudur. Ama korkunun kaçınılmaz sona faydası olduğu nerede görülmüş!

NATO, ikibinli yılların başında içine girilen zaman sürecinin "Ayaklanmalar Yüzyılı" olacağını tespit etmişti. Bu tespiti emekçi sınıfların, ezilen halkların burjuva egemenliklere, kapitalist düzene karşı girişecekleri ayaklanmalara karşı alacakları önlemleri saptamak için yapmışlardı.

Bizi şimdilik ilgilendiren yaptıkları ilk tespiti. İki binli yılların başından bu yana geçen zaman komünizme karşı kurulmuş bu aygıtın başındakilerin ne derece doğru bir tespit yapmış olduklarını ziyadesiyle kanıtladı.

Ayaklanmalar yüzyılındayız ve Türkiye-Kürdistan toprakları ayaklanmalar sürecinin tam merkezindedir.

İki ülkenin proletaryası, 2014 1 Mayıs'ına Haziran Halk Ayaklanması gibi Türkiye tarihinin tanık olduğu en sarsıcı, en kitlesel, en geniş ayaklanmasını arkalarına alarak giriyorlar.

Eğer Türkiye ve Kürdistan toprakları dünya halklarının gözlerini çevirdikleri bir kaç ülkeden biri ise, Taksim 1 Mayıs Alanı da iki ülke halklarının gözünü diktiği ayaklanma merkezidir.

Ne sermaye sınıfının, devletin, hükümetin Taksim'i işçi sınıfına, devrimci güçlere yasaklamaya çalışması ne de iki ülkede devrimin yeni bir aşamaya girdiğini ilan eden Haziran Halk Ayaklanmasının Taksim Meydanında başlaması rastlantıdır.

Leninist Parti'nin Taksim'in devrimin meydanı,

devrimin sembolü olduğunu ortaya koymasının ve bu bilinçle Taksim'de ısrar etmesinin; "Taksim yaşayalım" boşa çıkarmasının üzerinden uzun yıllar geçti. Devletin ve sayısız hükümetin de bu gerçeğin farkına varması ve Taksim'i 1 Mayıs'lara yasaklamalarının üzerinden on yıllar geçti.

Bu anlamda, geçerken belirtelim ki, Taksim'in tarihini 2007 ile başlatmaya çalışan ve bunun için "Değerlerasyon" dahi yayımlayanlara sadece "tebesümle" bakılır. Taksim'in kazanılmasında Leninist Parti belirleyici rol oynadı. Tarihin saklı olduğu arşivler bunun kanıtlarıyla dolu.

Bu parantezi kapatıp devam edelim.

Haziran Halk Ayaklanmasının başlattığı devrimin yeni aşaması sürüyor; dinci faşizmin, sermaye sınıfının korkuları da..

Sermaye sınıfının, hükümetin, faşist devletin yeni bir ayaklanma, yeni bir "Haziran" korkusunu her yerde ve attıkları her adımda görmek, hissetmek mümkün.

Hükümetin 2014 1 Mayıs'ı için Taksim'i yasaklaması; RTE'nin daha ileri giderek, "Ne Taksim, ne Kadıköy" sözleriyle meydan okuması bu korkunun sonucudur. Ama korkunun kaçınılmaz sona faydası olduğu nerede görülmüş!

Arkasına Haziran Halk Ayaklanmasını alan birleşik devrimimiz şimdi daha güçlüdür. İsyan ve ayaklanma için devrimin toplumsal güçlerinin şimdi

Karşı Emekçilerine de Karşı!

Gezi Ayaklanmasının en çarpıcı yanlarından biri de, burjuva medyanın, yaygın deyimle ana akım medyanın ayaklanmayı yayımlamıyor, sokaklardaki milyonları yok sayıyor oluşuydu. "Penguin Medyası"na oluşan tepki halkın kendi medyasını doğurmuştu. Devrim televizyonlardan değil ama internette, akıllı telefonda yayımlanmıştı.

Sevgili okur, patron kararıyla kapanan Karşı'nın emekçileri olarak haklarımızın peşindeyiz. İlkelerimizden nasıl ayrılmadıysak, haklarımızı alana kadar 'binamızdan' da ayrılmıyoruz.

Bu tepkilerden biri de "Karşı Gazetesi"ni doğurmuştu. Gezi'nin meyvesi olan bu "alternatif" yayın için çok sayıda gazeteci, yazar, fotoğrafçı, basın emekçisi, çalıştıkları yayın organlarından ayrılarak bu proje çatısı altında bir araya gelmişti.

İktidara muhalefet amacıyla Gezi ruhu ile çıkarılmaya başlanan gazete, geçtiğimiz ay ilk çatlaklarını vermişti. Yolsuzlukları ile gündemde olan inşaat tekeli Ağaoglu'nun tam sayfa reklamının yayınlanması büyük tepki toplandı, bazı köşe yazarlarını da bu sebeple kaybetmişti.

13 Nisan günü, ertesini gün son sayılarını çıkaracaklarını ilan eden Karşı ga-

zetesini, emekçilerinin tepkileri ile karşılaştı. Ekonomik gerekçeleri ileri süren Karşı Gazetesi imtiyaz sahipleri, son sayılarını çıkaracaklarını duyurduklarında, pek çok çalışanı bunu sokakta, görev başında internet üzerinden haber almıştı.

Buna isyan eden Karşı emekçileri, gazete bürolarını işgal ettiler. İlk günden beri büyük fedakarlıklar, özverilerle çalıştıklarını söyleyen basın emekçilerinden pek çoğu, aylarca ücretlerini alamadan çalıştıklarını söylüyor. Haklarını alana kadar Karşı Gazete'de kalacaklarını söyleyen basın emekçileri, internet üzerinden "Karşı Direniş" gazetesini yayımlamaya başladı.

Karşı emekçileri, 14 Nisan günü gazete binalarında bir basın açıklaması yaptı. Karşı emekçileri adına Onurkan Avcı'nın yaptığı basın açıklamasına Türkiye Gazeteciler Sendikası da katıldı.

Gazete emekçileri adına konuşan Onurkan Avcı; kuşatılmış medya düzeni içerisinde az sayıda muhalif kaleye bir tane daha eklenmesi umudu ve mutlak bir editöryal bağımsızlık kararıyla Karşı'da buluştuklarını belirterek, patronlara rağmen gazetenin adını, içeriğini sahiplendiklerini ve savduklarını söyledi. Avcı, "Haftalarca 14-15 saate ulaşan mesailerle çalıştık, kimi zaman haftalık izinlerimizden fedakarlık ettik" dedi.

"Gazetemizin sermayedarları, bir yıllık süre garantisi vererek kurduğu gazeteyi, dün sabah aniden kapatacağını ilan etti. Bugün son sayı yapılacak dedi. Doğru düzğün gerekçe gösterilmeden, yaratacağı mağduriyet umursanmadan açıklanan bu karara karşı, "Gezi ruhundan esinlenerek gazete yapmak" isteğiyle bir araya gelen bizlere tek bir yol düşüyordu: Direnmek." diyerek sorunlarını anlattı Avcı, taleplerinin bir an önce ödenmesi gerektiğini belirtti ve "İçerideki maaş, ihbar tazminatı, fazla mesai ücretlerinin ödenmesi. Gazeteye gelirken bize sunulan sözlerin gerçekleştirilmemesi dolayısıyla oluşan kayıplarımızın telafi edilmesi için bir anlaşma yapılmasını istiyoruz" dedi.

Avcı, ayrıca gazete patronunun internet sitesinin yayına devam edeceğini açıkladığını hatırlatarak, internet gazetesinde 91 kişinin istihdam edilemeyeceğini, bu nedenle teklifi kabul etmediklerini duyurdu.

Avcı'dan sonra söz alan TGS Genel Sekreteri Arzu Demir, "Sadece destekçi değil biz de direnişin içerisindeyiz. Meslektaşlarımızın talepleri karşılana kadar bu direnişimiz sürecektir" dedi.

Karşı Gazetesi emekçilerinin direnişi, işçilerin ve diğer basın emekçilerinin ziyaretçileri ve destekleriyle sürüyor.

Berkin'in Alamadığı Ekmekler

Berkin Elvan, Gezi Ayaklanması sırasında Okmeydanı'nda sabah ekmek almak için çıkmış, bir daha dönmemişti... Berkin'in alamadığı ekmek bugün Taksim Anıtı'na bırakıldı.

Bir gün önceden 20 Nisan günü, Berkin için Anıtı ekmek bırakma çağrısı yapılmıştı. Öğle saatlerinden itibaren Berkin için Taksim Anıtı'na ekmek bırakmak isteyenler, polis tarafından gözaltına alındı.

Gün boyu 15 kişinin gözaltına alınmasının ardından yeni bir çağrı yapıldı ve herkes saat 19.00'da Taksim Anıtı'na ekmek bırakmaya çağrıldı. Bunun ardından akşam saatlerinde Taksim Meydanı'nda hiç akla gelmeyecek sahneler yaşandı. Birkaç saat önce Gezi Parkı'nda elinde kitap olan insanların polis saldırısına uğradığı gibi, ellerinde ekmek olan insanlar polis saldırısına uğradı, darp edilerek arbede ile gözaltına alındı.

Gözaltına alınan yaklaşık 50 kişinin polis araçlarında da darp edildiğinin görülmesi üzerine, Anıt etrafında oturma eylemi yapıldı. Bir süre oturan kitle sloganlarla ve ellerinde ekmeklerle Galatasaray Meydanı'na yürüdü ve burada eylemi sonlandırdı.

E-Bilet'e Karşı Taraftar Taksim'de

Taraftarların ve maçlara gidip gelenlerin izlenmesi "kontrol altında tutulması" amacıyla başlatılan ve e-bilet diye anılan passolig kart taraftarlarca Taksim'de protesto edildi.

Gezi Ayaklanmasının tribünlere de taşınması, futbolun endüstriyellemesi vb pek çok etkenle hazırlanan Passolig kart, maç izlemeye gidenlere ait tüm bilgileri kayıt altına almayı getiriyor. Bu uygulamaya karşı olduklarını başından beri duyan taraftarlar, 20 Nisan günü saat 13.00'te bunun için Galatasaray Lisesi önünde toplandı.

Beşiktaş Çarşı grubu, Fenerbahçe, Galatasaray, Adanademirspor ve Gençlerbirliği taraftarları Galatasaray Meydanı'nda toplanarak Türkiye Futbol Federasyonun bu uygulamadan vazgeçmesini istediler.

Galatasaray Meydanı Tomalar ve çevik kuvvet polislerince ablukaya alınmıştı bile. "E-bilet Hayır" pankartları açan taraftarlar "Fişlenmeye Hayır", "Tribünler Bizimdir", "E-Bilet Uygulamasına Hayır", "Müşteri Değil Taraftarız Biz" dövizleri ve takımlarını simgeleyen bayrak, atkı, tişörtler taşıyordu. Sık sık "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Taraftarın Bırakın Hırsızlarla Uğraşın", "Demirören Yeter", "Yaşasın Renklerin Kardeşliği" sloganları haykırıldı.

Slogan atarak yürüyüş korteji oluşturan taraftarların karşısına polis barikat kurmuştu. Taraftarların ısrarları üzerine polis saldırısını gecikmedi. Tazyikli su ve gaz bombalarını yapılan saldırıda turuncu renk kullanılan gaz, taraftarları Odakule'ye çekilmeye zorladı.

Kısa sürede yeniden Galatasaray'a ilerleyen taraftarlar polise gaz kapsüllerini geri atarak, meşaleler ve bayrak sopalı fırlatarak saldırıya karşılık verdi. Polis bu çatışma esnasında yaklaşık 20 kişiyi gözaltına aldı.

Diğer taraftan Samsunspor-Karşıyaka maçına giden Samsunspor taraftarları da e-bilet protestosu için sistemi sökerek stada girdi.

İstanbul'da Seçim
Protestosuna Polis Saldırısı

İstanbul Halk İnişiyatifi tarafından düzenlenen ve BDP İstanbul İl Örgütü'nün de destek verdiği seçim hileleri ile Rojava'nın Kobanê Kantonu'na dönük çete saldırıları protesto edildi. Yürüyüşün ardından polis kitleye tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı.

Yürüyüş için Şişli Cevahir AVM önünde biraraya gelen yüzlerce kişi "Biji Berxwedana Rojava", "Katil El Nusra İşbirlikçi AKP" ve "Barıştan Yanayız Savaş Da Hazırız" sloganları eşliğinde Öcalan'ın posterini taşıyarak AKP Şişli İlçe Teşkilatı'na doğru yürüyüşe geçti.

Polisin aldığı yoğun önlemler altında gerçekleşen yürüyüşün ardından AKP Şişli İlçe Teşkilatı önünde BDP İstanbul İl Eş Başkanı Emrullah Bingül bir açıklama yaptı. 30 Mart yerel seçimlerinin en çok hile karışan seçimler olduğunu ve AKP'nin başta Ceylanpınar olmak üzere bir çok yerde seçim hileleri ile seçim sonuçlarını BDP'nin aleyhine çevirdiğini söyledi. AKP'nin Ceylanpınar'da yaptığı seçim hilelerinin Rojava'ya yaklaşımının bir göstergesi olduğunu belirten Bingül, Rojava'nın Kobanê Kantonu'na dönük çete saldırılarının da bu politikalarından bağımsız olmadığını söyledi.

Açıklamanın ardından kitle Mecidiyeköy'e doğru yürüyüşe geçti. Kitle Cevahir AVM önüne geldiği sırada polis kitleye TOMA'lardan sıkılan tazyikli su ve plastik mermilerle saldırdı. Saldırı sırasında tazyikli sudan etkilenen iki genç kadının çantalarının polis tarafından zorla açılıp sarı, kırmızı, yeşil renklerdeki şalları tekmeyleyerek yola attığı dikkatten kaçmadı.

Polis saldırısı sonrası kitle ara sokaklara dağıldı. Polis, 5 kişiyi gözaltına aldı.

Taraftarlar E-bilet'e Karşı,
RedHack Taraftarın Yanında

Gezi Ayaklanmasına damgasını vuran isimlerden biri olan taraftarlar, sahalarda yaşanan şiddet olayları bahane gösterilerek fişlenmek isteniyor. Taraftarları fişlemenin yolu da e-bilet diye bilinen Passolig Kart. Maça giden herkesin bilgilerini alarak kayıt altına almayı hedefleyen devlete taraftar grupları karşı çıkıyor.

Taraftar grupları, e-bilet uygulamasına karşı çıkacaklarını duyurular ve kombine biletleri olmasına rağmen maçlara gitmeyeceklerini ilan ettiler.

E-bilet, Süper Lig ve PTT 1'inci Lig'deki 18 maçta uygulanacak. E-biletin parası da Çalık Grubu'nun bankası olan Aktif Bank'a aktarılacak.

Beşiktaş'ın taraftar grubu Çarşı da bu uygulama nedeniyle Fenerbahçe-Beşiktaş derbisine katılmayacaklarını duyurmuştu.

RedHack de e-bilet satışının yapıldığı Çalık grubuna ait Aktif Bank'ın internet sitesini hackledi, eylemi bir video ile paylaştı.

TIP FAKÜLTESİ'NDE TAŞERON İŞÇİLER İŞ BIRAKTI

10 Nisan: Çapa'da İş Bırakma Uyarısı

İstanbul Çapa Tıp Fakültesi'nde çalışan taşeron sağlık işçileri, kesilen yol ve yemek ücretlerinin ödenmemesini hastane bahçesinde yaptıkları bir yürüyüşle protesto etti. 10 Nisan günü yaptıkları yürüyüşte talepleri haykıran işçiler ertesi güne kadar karşılık alamazlarsa iş bırakacaklarını duyurdular.

11 Nisan: Çapa Taşeron İşçileri İş Bıraktı

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi taşeron işçileri yaptıkları uyarı eylemleri sonrası hastane ve üniversite yönetiminden olumlu bir cevap gelmeyince 11 Nisan günü iş bıraktı.

Taşeron İşçi Demeği üyelerinin de yer aldığı İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde hastabakıcı, temizlik elemanı, kayıt elemanı, ameliyathane çalışanı, teknik servis ve daha bir çok birimde çalışan taşeron işçiler, ağır çalışma koşullarının yanında kendilerinden kesilen yol ve yemek ücretlerinin ödenmesi talebiyle eylemler yapmışlardı. Sağlık emekçileri ağır çalışma şartları, kölelik sözleşmelerine rağmen çalışmalarının karşılığı olan ücretlerinden de yol ve yemek paralarında kesintiler yapılması üzerine isyan etti.

Bahçe içinde iki kez dolaşan taşeron işçileri Beyazıt'ta bulunan Rektörlük binasına yürüdü. Sloganlarla rektörlük binasına önüne gelen işçiler burada sloganlarla ve konuşmalarla ağır çalışma koşulları, dayatılan kölelik sözleşmeleri ve ödenmeyen ücretleri nedeniyle iş bıraktıklarını anlattılar. Cemal Bilgin hastanelerde taşeron çalışma sistemini ve çalışma koşullarını aktardı. Hastanede hasta bakımından, temizliğe, teknik ekipten kayıt, yemekhane ve daha bir çok birimde hizmetin taşeron firmalara verildiğini ve 50'ye yakın taşeron firmasının olduğunu belirtti.

İşçiler, Rektörle görüşme taleplerini ilettiler. Rektörün yerinde olmadığını belirten Rektör Genel Sekreteri Metin Küçük ile yapılan görüşmeden de olumlu bir sonuç alınmadı.

Eyleme SES Aksaray Şubesi ve Dev Sağlık İş üyeleri de destek verdi.

14 Nisan: Çapa'da Greve Devamı

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde taşeron firmalara bağlı olarak çalışan işçilerden bazıları 10 yıldır çalışıyor. 10 yıl önce yaklaşık 900 TL ile başladığı işinde bugün halen 900 TL civarında maaşla çalışmaya devam ediyor. Kadrolu işçilerle aynı işi yapmalarına rağmen izinlerini kullanamayan, fazla mesai ücreti ödenmeyen, bir de yol ve yemek ücretleri kesilen taşeron işçiler isyan ediyor.

17 Nisan: "Böyle Sağlık Sistemi Olmaz!"

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 17 Nisan günü tüm sağlık çalışanları ve öğrencileri hep birlikte eylem yaptı. Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde 2012 yılından bu yana ücretlerinden yapılan kesintinin ödenmesi için iş bırakma eyleminin 5. gününde olan taşeron sağlık işçileri ile birlikte diğer sağlık çalışanları da geçen iki yıl önce Gaziantep'te bir hasta yakını tarafından bıçaklanarak öldürülen Dr. Ersin Arslan'ın ölüm yıldönümünde hep birlikte eylem yaptı.

1 Mayıs yaklaşırken binaya da "Katillerin İktidarına Karşı Yaşamı Savunmaya 1 Mayıs'ta Taksim'e" yazılı pankart asıldı. "Sağlıkta Şiddet Sona Ersin", "Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir", "Susma

Haykır Taşeronu Baş Kaldır", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atıldı.

16 Nisan: Hastane Yönetimi Mahkeme Kararlarını Kabul Etmiyor

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi'nde taşeron sağlık işçileri 4. gündür eylemler. 2012 yılından bu yana kesilen ücretlerinin ödenmesi için uyarı eylemleri yapan ve iş bırakma eyleminin dördüncü gününde olan taşeron sağlık işçileri 16 Nisan günü de hastane bahçesinde yürüyüş yaparak, bölümleri dolaşarak taleplerini bir kez daha dile getirdi.

Başhekim Şikâyetiyle Gözaltı

Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Sekreteri Gürsel Kaya, Alanya Devlet Hastanesi Başhekimliği'nin şikâyeti üzerine gözaltına alındı.

Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Sekreteri Gürsel Kaya, Alanya Devlet Hastanesi'nde Dev Sağlık İş Sendikası işyeri temsilcisinin işten atılması üzerine hastane yönetimiyle görüşmek üzere Alanya Devlet Hastanesi'ne gitti. Gürsel Kaya, destek amacıyla kendisiyle birlikte hastaneye giden Mahmut Ayata ile birlikte hastane içerisinde polis tarafından gözaltına alındı.

Dev Sağlık İş Sendikası, Kaya ve Ayata'nın hangi sebeple gözaltına alındıklarını henüz bilinmediğini belirtti.

Dev Sağlık-İş Sendikası, emek dostlarını Alanya Devlet Hastanesi Başhekimliği'ni protesto etmeye davet etti.

"Emeğimizi Çalışıyorlar!"

Koşuyolu Meslek Hastalıkları Hastanesi, Lütfi Kırdar, Maltepe Devlet Hastanesi, Süreyya Hastanesi'nde çalışan taşeron sağlık işçileri ödenmeyen ücretleri, işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerine aykırı çalışma koşulları nedeniyle bugün de İstanbul Anadolu Güney Kamu Hastaneleri Birliği önüne yürüyüş yaptı. "Emeğimizi Çalışıyorlar" yazılı pankart açarak yürüyen Dev Sağlık İş Sendikası üyesi sağlık işçileri, tasdikları dövizlerle taleplerini dile getirdiler.

İstanbul Anadolu Güney Kamu Hastaneleri Birliği yönetimiyle görüşen DİSK Genel Sekreteri ve Dev Sağlık İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu yaptığı konuşmada, görüşmede işçilerin taleplerini bir kez daha dile getirdiklerini belirtti. Yoğun bakım, enfeksiyon gibi tehlikeli birimlerde çalışmakta olan işçilerin işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınması, yapılan ihaleler sonrası gasp edilen yol ücretlerinin ödenmesi talepleriyle eylemde olduklarını ifade eden Çerkezoğlu, eski mahkeme kararlarıyla birlikte Ankara'da Sağlık Bakanlığı'na da konuyu bir kez daha iletileceklerini belirtti.

Sağlık Emekçileri İsyanda!

İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve Haseki Kardiyoloji Enstitüsü'nde çalışan bilgi işlem, temizlik, güvenlik, taşeron yol ücret yemek şirketinde çalışan taşeron işçileri, 2012 yılında kesilen yol paralarının tekrar teknik şartnameye eklenmesi için SES Aksaray Şube, Dev Sağlık İş ve Taşeron Demeği ortak eylem düzenledi. Oldukça kitlesel geçen eylemlerde her üç hastanede de yol paralarını alana kadar eylemlerin devam etmesi yönünde karar alınarak, İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü'nden randevu talep edildi.

İstanbul Üniversiteleri hastanelerinden Cerrahpaşa ve Haseki Kardiyoloji Enstitüsü'nde 18 Nisan günü gerçekleşen bir saatlik iş bırakma eylemi ile üç günlük eylem programı, yapılan iş bırakma eylemiyle tamamlandı. Tüm hastane emekçilerinin katıldığı eylem gelinmesinin ardından, eylem yapılan açıklama ile sona erdi. İstanbul Üniversitesi'ne bağlı hastanelerde çalışan sağlık emekçileri, taleplerinin karşılanmaması halinde önümüzdeki hafta da eylemlerine devam edeceklerini belirttiler.

Saat 07.00 itibarıyla başhekimlik önünde toplanan yüzlerce işçi hastane içinde bir yürüyüş yaptı. Yürüyüşün ardından tekrar başhekimlik önüne gelinmesinin ardından, eylem yapılan açıklama ile sona erdi. İstanbul Üniversitesi'ne bağlı hastanelerde çalışan sağlık emekçileri, taleplerinin karşılanmaması halinde önümüzdeki hafta da eylemlerine devam edeceklerini belirttiler.

"Yargılamaya Hipokrat'tan Başlamanız Gerek"

Sağlık meslek örgütleri, Gezi Parkı eylemleri sırasında yaralılara yardım ettikleri gerekçesiyle hekimler aleyhine açılan davayı Bezm-i Alem Valide Sultan (Dolmabahçe) Camii önünde protesto etti. "Gezi Parkı eylemlerine katılanlar da, tedaviye ihtiyaç duyanlara sağlık hizmeti veren hekimler ve sağlık çalışanları da yargılamaz" denildi.

Gezi Parkı eylemleri sırasında Bezmialem Valide Sultan Camii'ne sığınan yaralılara yardım ettikleri ve burada sağlık hizmeti verdikleri için haklarında dava açılan Dr. Erenç Yasemin Dokudan ve Dr. Sercan Yüksel'e sağlık meslek örgütleri sahip çıktı.

İstanbul Tabip Odası, Adli Tıp Uzmanları Derneği ve İnsan Hakları Vakfı'nın da aralarında yer aldığı, sağlık örgütleri camii önünde basın açıklaması yaptı.

"Gezi Hekimliği Yargılanamaz", "Camiye Ayakkabıyla Değil Steteskoplarımızla Girdik" yazılı pankartları açan sağlık emekçileri, Dolmabahçe Parkı'ndan Valide Sultan Camii'ne yürüdü.

İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu, "Gezi'de hekimler olarak sağlık hizmetine ihtiyaç duyanlara yardım ettikleri gibi bugün ve her zaman ihtiyaç duyan herkese sağlık hizmeti vermeye devam edeceğimizi ilan etmek için buradayız" dedi. "Gezi'de yaptığımızı bugün ve her zaman yapacağımızı ilan etmek için buradayız" dedi.

Kaya "Daha önce defalarca söylediğimiz gibi yasalarınız, genelgeleriniz, yönetmelikleriniz ne derseniz bizler; bu topraklarda bin yıldır olduğu gibi bugün ve bundan sonra da sadece hekimliğin gereklerini yerine getirecek, değerlerimize sahip çıkacak, genç hekim meslektaşlarımızı yalnız bırakmayacağız. Gezi hekimliği, sokak sağlıkçılığı yargılanamaz. Gezi'de direnenler de, tedavi eden hekimler de bu ülkenin onurudur" diyerek sözlerini bitirdi.

Yatağan İşçileri Yeniden Ankara'da

Yatağan işçilerinin özelleştirme ve taşeronlaştırmaya karşı mücadeleleri bir kez daha Ankara'ya taşındı.

Ankara'ya yürünmemesi için daha Muğla'da yolları kesilen Yatağan işçileri, 10 Nisan sabahı Ankara'ya ulaştı. Sıhhiye Toros Sokak'ta toplanan Yatağan işçileri, Türk-İş Genel Başkanı Ergün Atalay, Türk-İş'e ve DİSK'e bağlı sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin ve siyasi partilerin temsilcilerinin de gelmesiyle birlikte öğle saatlerinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'na yürüyüşe geçti. İşçiler özelleştirme ve taşeronlaştırmaya karşı sloganlarının yanı sıra "Türk-İş Göreve, Genel Greve", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Hırsız Tayyip Erdoğan" sloganları da attı.

İşçiler yürüyüş öncesi "Emekçiye uzanan elleri kınıyoruz. Zafer direnen işçi sınıfının ola-

cak" diyerek, sabaha karşı polis saldırısına uğramış olan Greif işçilerini de selamladılar.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nın Kurtuluş'taki binasının önüne ulaştıklarında polis barikatıyla karşılanan işçiler, barikatların önünde bir açıklama gerçekleştirdi. Çocuklarının haklarının, kendi emeklerinin sermayeye peşkeş çekildiğini söyleyen Yatağan işçileri, "Bu binada hırsız var, yolsuzlar var. Bu gökkubeyi onların başına yıkmayan namerttir" dedi.

Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önünde ve

Kurtuluş Parkı'nda beklemeye geçen işçilere saat 17.00 civarında polis saldırıya geçti. Gerçekce olarak da "Yolu kapatmanız daha fazla

izin veremezdik" dedi. Sanki bir hafta boyunca eylem ihtimaline karşı Ankara'nın en işlek caddesini kendileri kapatmamışlar.

Polis saldırısından sonra Tes-İş yöneticileri bir açıklama yaptı ve dağılma çağrısı da yaptı. Bunun üzerine işçilerin büyük bir kısmı sendika yöneticilerine tepki gösterdi, "Yine satmış bizi", "Yarı yolda bırakan sendika istemiyoruz", "Biz buraya çadır kurmaya geldik" dediler.

Yaklaşık bir saat süren karşılıklı bekleyişin ardından işçiler, eylemi sürdürmek üzere dağıldılar. Yatağan işçileri, 10 gün boyunca 08.00-17.00 saatleri arasında dönüşümlü olarak özelleştirme İdaresi önünde nöbet tutacaklar.

Yatağan Enerji İşçilerine Ankara'da Saldırı

Yatağan işçileri, 10 Nisan gününden beri Ankara'da. İşçiler, gündür Özelleştirme İdaresi önündeki Kurtuluş Parkında. İşçiler 14 Nisan günü polis saldırısıyla karşılaşmıştı ve eylemi Kurtuluş Parkı'nda devam ettirmişti.

Yatağan işçileri eylemlerinin 9. gününde Yeniköy ve Kemerköy termik santrallerinin ihalesinin yapılacağı haberini alınca, tüm Ankara-lıları Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önüne çağırıldı.

Saat 15.00 için yapılan çağrı için saat 11.00'dan itibaren toplanma başladı, Yeniköy ve Kemerköy santrallerindeki işçiler de Özelleştirme İdaresi önüne geldiler.

Enerji işçilerinin toplanması üzerine polis ÖİB önündeki ablukayı güçlendirdi, bariyerleri artırdı. Tomaların yanına "atlı birlikler" de eklenmesi epey dikkat çekti.

Enerji işçileri saat 14.30 civarında basın açıklamasına başladılar ve özelleştirmeye izin verilmeyeceği söylenerek ihalenin iptal edilmesi talep edildi.

Basın açıklaması sırasında polis saldırıya geçti. Önce TOMA'larla tazyikli suyla saldırıya geçen polis işçileri dağıtamayınca gaz bombası, ses bombası ve plastik mermilerle saldırdı. İşçileri resmen plastik mermi yağmuru tutaan polis, çok sayıda kişiyi yaraladı.

8 işçinin gözaltına alındığı saldırıda 3 işçi ağır yaralanarak ambulansla hastaneye kaldırıldı. Bir işçi biber gazı nedeniyle baygınlık geçirirken çok sayıda kişi plastik mermi ile vuruldu.

Saldırının ardından Kurtuluş Parkı içerisinde yeniden bir araya gelen işçiler "Yatağan İşçisi Direnişin Simgesi", "Burası Yatağan, Buradan Çıkış Yok" sloganlarıyla bekleyişini sürdürdü.

Saldırının haberinin duyulmasının ardından Yatağan'da da maden işçileri yolu kapatarak santral önüne yürüdü ve yuhalayarak Ankara'daki polis saldırısını protesto etti.

Özelleştirmelere izin vermeyeceklerini söyleyen işçiler, işletme önünde doerlerle barikat kurdular. İşçiler yöneticiler de dahil hiç kimseyi içeri almadılar. Bu işgale işçilerin aileleri de destek verdi. İşçilerin iş bırakma eylemi yaptığı ocaklarda kimse çalışmıyor.

Yatağan ve Yeniköy Termik Santralleri'nde de bugün hiç üretim yapılmadı. İşgal eylemine destek için Yatağan Belediyesi hoparlörlerinden, "Tüm Yatağan halkını, termik santral önündeki eyleme çağırıyoruz" anonsları yapıldı. İşletme önlerinde jandarma ekipleri de hazır bekletiliyor.

Ankara'daki Yatağan işçileri ise Türk-İş binasına gittiler. Ankara Greif İşçileriyle Dayanışma Platformu da bir yürüyüşle Türk-İş'e giderek Yatağan işçilerini yalnız bırakmadılar.

Seyitömer'de İşçilerin Öfkesi Engel Tanımadı

Fabrikaları özelleştirilen, kapanan, işten atılan işçiler, emeklerine sahip çıkabilmek için her yolu deniyor, her mücadele aracını kullanıyorlar. İşçi sınıfının bu mücadelesine en sert örneklerden biri bu hafta Kütahya'dan geldi.

Bir süre önce özelleştirilen Seyitömer Termik Santrali, özelleştirilmenin ardından Çelikler Seyitömer Elektrik Üretim A.Ş. adıyla faaliyet yürütmeye devam etti. Bu hafta çalışan 109 işçi işten çıkarılınca, işçiler bunu protesto etmek için yürüyüş ve

eylem yaptı.

17 Nisan günü işçiler, öğle saatlerinden itibaren ellerine işten atıldıklarına dair tebligatlar ulaşmaya başlayınca, vardiya çıkışında bir yürüyüş yaparak işletme müdürü ile görüşmek istediler. Müdürün

görüşmeyi reddettiği işçilere bir güvenlik görevlisi de silah çekti.

Öfkelenen işçiler, idari binayı taşlamaya başladılar. Bunun ardından fabrikaya polis ve jandarma geldi. Bu sırada olayları haber alan aileler ve işçilerin yakınları işçilere destek vermek için fabrika tesisleri önüne geldiler, kadınlar içeri girmek istedi, ancak görevliler engel oldu.

İşçileri daha da öfkelendirdi bu olay, ve nizamiye binası ile yemekhaneyi ateşe verdiler, park halinde

duran araçları da ters çevirdiler. Jandarma ekipleri ve çevik kuvvet polisleri de biber gazıyla işçilere saldırdı, işçiler taş, sopa ve yanlarında bulunan sefer taslarını fırlatarak karşılık verdi.

Çatışma sona erip jandarma geri çekildiğinde 10 işçi ve bir güvenlik yarananmıştı. Sendikaların yatıştırdığı olayda patronlar işten atılanları geri alma sözü verdiler. Seçimden önce fabrikada 400 kişinin işten atılacağı söyleniyordu.

Gazi Mahallesi'nde 1 Mayıs'a Çağrı

Gazi Mahallesi Mücadele Birliği Platformu olarak 16 Nisan günü saat 14.30'da Şair Abay Lisesi önünde açtığımız 1 Mayıs standında ajitasyon ve propaganda çalışmaları yaptık.

1 Mayıs'ın neden Taksim'de olması gerektiğini ve neden Mücadele Birliği Platformu ile Taksim'e çıkılması gerektiğini Gazi Mahallesi'nde bulunan işçi ve emekçilere anlattık.

Stantta devrimci tut-saklar için yapılan kitap ayrıçları ve anahtarlık, Mücadele Birliği Gazetesi dağıtımı da ilgiyle karşılandı.

İşte Deve İşte Hendek!

Kürt halkının özgürlük mücadelesi, her yönden saldırıya uğramaya devam ediyor.

Kürt halkı, sadece topraklarını işgal eden devletler tarafından değil, kendi burjuva yönetimleri tarafından da saldırılara uğruyor. Rojava, Kürt halkına devrim umudu aşıladığı için burjuva güçlere de ciddi bir tehdit oluşturuyor. Başta Türkiye olmak üzere bölge gericiği Rojava devrimini boğmak için sıraya girmiş durumda. Burjuva Kürt yönetimleri de bunlara dahil olduğunu her fırsatta gösteriyor. Aylar önce TC'nin Rojava sınırına örmeye çalıştığı "utanç duvarı"ndan sonra şimdi de Barzani yönetimi Güney ve Batı Kürdistan arasında "hendek" kazıyor.

KDP'nin Nisan ayı başında Rojava sınırında yapımına başladığı hendeklere karşı 16 Nisan'da nöbet eylemi başladı. Günlerce burada nöbet tutan Kürt halkı, hendegi toprakla sembolik olarak dolduruyor.

Rojava-Güney Kürdistan sınırına hendek kazılması, ilk olarak 3 Nisan tarihinde basına yansımıştı. O tarihten itibaren yoğun tepkilere rağmen hendek kazımına son vermek bir yana, çeşitli peşmerge ve KDP yetkilileri uygulamayı savunur açıklamalarda bulundu.

9 Nisan günü sınır hattında hendegi protesto gösteri sırasında bir eylemci peşmerge kurşunuyla ayağından yaralandı; 14-15 Nisan gecesi Batı Kürdistanlı 32 yaşındaki Mevlit Nezir Heci Yunis, Sémalka Sınır Kapısı bölgesinde Güney Kürdistan'a geçmek isterken peşmergelerin açtığı ateş sonucu hayatını kaybetti. Bu gelişmeler tepkileri daha da artırdı. Ve nöbete başlandı.

İlk olarak Ciwanen Şoreşger (Devrimci Gençlik) üyeleri ve Barış annelerinin başlattığı nöbet eylemini her gün Cizre Kantonu'ndan farklı bir grup devralmaya başladı.

Rojava devrimi sadece bölge gericiliğini ve ilhakçı ülkeleri değil, Kürt burjuvazisini de korkutuyor, tedirgin ediyor. Barzani yönetimi ve onun üzerinden başta TC olmak üzere tüm gericilik, devrimin ilk adımlarından bu yana Rojava'ya düşmanca davranıyorlar. Devrimi boğmak için türlü planlar uyguluyorlar. Meşhur "önce ulusal kurtuluş" ve "ulusal birlik" şiarlarını ileri sürerek türlü savrulmalar yaşayanlar, bugünlerde bizzat hayatın kendisi tarafından tekip ediliyor. Yaşam bir kez daha gösteriyor ki, sınıfsal mücadele vermeyen, silahlarını kendi burjuvalarına da doğrultmayan bir halk özgürlük yüzü göremez!

ABD'nin İşkencelerinin Sembolü Ebu Garip Kapatıldı

ABD'nin Irak halkına yaptığı işkencelerin bir sembolü haline gelen Ebu Garip cezaevi kapatıldı.

Bağdat'ın batısında yer alan cezaevineki 2400 kişi, Irak hükümetinin açıklamalarına göre Kuzey Irak'taki diğer yüksek güvenlikli cezaevlerine taşındı.

Bu kapatılmanın geçici olup olmadığı henüz belli değil. 2002'de ABD'nin Irak'ı işgalinde bu cezaevi ABD tarafından savaş esirlerini tutmak için kullanıldı ama işkenceleri ile dünyaca ünlü bir cezaevi haline geldi. Bu görüntülerin yarattığı öfke, ABD'nin Irak savaşını işgalindeki iyçüzünü tüm dünyaya sergilemiş, savaşa yönelik algıyı değiştirmişti. ABD askerleri çekildikten sonra da cezaevi benzer baskı ve işkencelere sahne olmaya devam etmişti.

Times gazetesine demec veren eski bir Ebu Garip tutsağı, burasının "işkence müzesi olması" gerektiğini söylüyor.

1 Mayıs için Valilik'ten Ara Formül: Taksim Meydanı Yenikapı'ya Taşınacak...

Zaytung

1 Mayıs Alanı Taksim'deyiz!

2014 1 Mayıs'ı yaklaşıyor. Şimdiden birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs tüm işçi sınıfı için kutlu olsun! 1 Mayıs tüm dünyada olduğu gibi Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da da kutlanacak. Ayaklanmanın ve işçi eylemlerinin içinde eğitilen, sömürüye ve aşağılanmaya karşı artık yeter diyen genç işçilere sesleniyoruz: 1 Mayıs alanı Taksim'de devrimi, özgürlüğü haykırmak için sokağa çıkın! Faşizm bize 1 Mayıs'ı yasaklamak ve bizleri kapitalizmin sömürü çarkına hapsedmek istiyor. Bizler iş cinayetlerine kurban olur, sakat kalırken sesimizi çıkarmayalım istiyor. Bizleri örgüt-süzlüğe ve sömürüye mahkum etmek istiyor! İşte 1 Mayıs tüm bunlara karşı sesimizi gür biçimde haykıracağımız gün!

ve devrim korkusu ile yaşamaktadır. 1 Mayıs'ta bu korku daha da büyüyecek.

Genç işçiler ve emekçiler!

Şimdiden iş yerlerimizde, atölyelerde 1 Mayıs komitelerini oluşturmalı ve kendi taleplerimizle 1 Mayıs alanı Taksim'de olmak için hazırlanmalıyız. 1 Mayıs'ı tarihsel anlamına uygun olarak kutlamak için yapmamız gereken şey, sınıf düşmanımız olan sermaye sınıfına karşı uzlaşmaz bir mücadele yürütmek ve faşizmin yasaklamalarını tanımadan, sınıf savaşımının yasalarına uyararak sokaklara çıkmaktır. Zorlu bir mücadele bizleri bekliyor, ama 31 Mayıs bizlere birleşince ne kadar güçlü olduğumuzu gösterdi. Ve bu güçle 1 Mayıs alanını

31 Mayıs ayaklanmasıyla sokaklarda kurduğumuz birlikteliği, örgütlülüğü daha da büyüteceğimiz ve geleceğimizi faşizmin karanlığından kurtarmak için mücadele edeceğimiz gün! Hem de tüm dünya işçi sınıfıyla birlikte! Sermaye sınıfı bundan öyle korkuyor ki, 77'de 34 sınıf kardeşimizi katlettikleri, 31 Mayıs'ta yeni kuracağımız dünyanın küçük bir örneğinin kurulduğu 1 Mayıs alanını, Taksim'i bizlere yasaklıyor. Oysa bizler bu yasaklamalarla geri adım atacak değiliz! İşçilerin kanıyla sulanan Taksim meydanını işçiler kapatacak hükümet, kendi sonunu hazırlamış demektir. Uzun süredir dinci gerici iktidar kriz içinde

zapt edebilir, sermaye sınıfını ve faşist devletini yenebiliriz. İşçi sınıfının genç üyeleri sahip olduğu enerji ve alacağı militan tutumuyla, önündeki engelleri aşabilir!

Bizim günümüz geliyor ve burjuvazi işçilerin öfkesinin ne kadar güçlü olduğunu, halkın öfkesinin ne kadar güçlü olduğunu göreceğiz! 1 Mayıs Alanı Taksim'de, işçi sınıfının kızıl bayrağını dalgalandırmak için ileri!

**YAŞASIN 1 MAYIS!
FABRİKALAR TARLALAR
SİYASİ İKTİDAR
HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!**

İstanbul GEB

Okul Bahçesine Gaz Bombası

21 Nisan günü Silopi'de bir ilk okula polisler gaz bombası attılar ve atılan gaz bombasından 5. ve 6. sınıfa giden öğrenciler etkilenip hastaneye kaldırıldılar.

Polis bir çok olay da kullandığı gaz bombasını fütursüzcä kullanmaya devam ediyor. En son ise Silopi'de Süleyman Demirel İlk ve Orta okulunun bahçesine gaz bombası atarak, sokakta çocuk yaşlı demeden işkence uygulamaya devam ediyor. Okuldan çıkan öğrencilerin kendisine taş attığını söyleyen polisler, bunun üzerine bu saldırıyı gerçekleştiriyor. İddiaya göre atılan taşlardan biri bir polisin kafasına gelmiş ve yaralanmasına sebep olmuş.

Polisin gazlı saldırısı sonrasında 12 öğrenci gazdan etkilenerek fenalaştı ve hastaneye kaldırıldı. Olaydan sonra ise hastaneye Faysal Sarıyıldız tepki göstererek, başta Valilik olmak üzere yetkililere polisler hakkında soruşturma açılması isteminde bulundu.

Daha sonrasında ise Sarıyıldız, "23 Nisan Çocuk Bayramı deniliyor; Kürt çocuklarına gaz bombası reva görülüyor. Kimse devletin bu pratiklerinden sonra bizden iyimser olmamızı beklemesin. Bu tür olaylar, bölge insanının devlete olan yaklaşımını belirliyor. Sebebi ne olursa olsun, okullardaki 10-12 yaşlarındaki çocuklara gaz bombası atılmaz" dedi.

Türkiye'de Ofis Açma Kararından Vazgeçen Twitter, İşlek Yerde Büfe Fikrine Sıcak Bakıyor...

Zaytung

DÖB
KURUCULARINI ANIYOR!

6 mayıs (salı), 10:00
Karşıyaka Mezarlığı 2nolu Kapı

DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ
DÖB Kurucularını Anıyor!

İdamlarının 42. yılında Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan anılıyor. DÖB 6 Mayıs anmalarını bir çok yerde örgütleyerek, öncülerinin mücadelesini büyütüyor. DÖB kurucularının izinden giderek, devrimin zaferi için liseler ve üniversiteler başta olmak üzere her yerde faşizme karşı gençliğin fedakar mücadelesini örgütleyiyor.

Denizler gibi Olalım Devrim İçin Savaşalım!
Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!

Türkiye'de Çocuk İşçilik

DİSK-AR, 22 Nisan günü bir rapor yayınladı. Raporlar, istatistikler, veriler sıkıcıdır hep. Sadece rakamlar ve eğriler bize konunun uzmanı değilsen bir şey ifade etmez. Oysa bu araştırmada da gördüğümüz gibi, konu rakamlar değil. Konu insanlar, konu hayatlar. Ve çocuklar, "geleceğimiz" dediğimiz, bir gün sonra bayramlarını kutlayacağımız çocuklar...

Okula gitmesi, parklarda oynaması, uçurtmanın peşinden koşması, tek derdinin üstü kirlenince annesinin kızması ya da düşürdüğü dondurmasını yiyememiş olması gereken çocukların beşte biri çalışmak zorunda...

Uluslararası sözleşmeler ya da pek çok kurum, kuruluş, demek çocuk emeği sömürsünü sınırlamaya çalışıyor. Ancak onlar da biliyor ki, bunu ancak sınırlayabilirler, asla ortadan kaldıramazlar.

Kapitalizm ucuz iş gücüne ihtiyaç duyduğu müddetçe, yetişkinler ailelerinin geçimini sağlayamadığı müddetçe çocuk emeği sömürsü devam edecek.

O soğuk yüzlü rakamlara dönüp bir bakalım: 2012 yılında çocuk işçi sayısı 893 bin. Ev içi işlerde çalışan çocukların sayısı ise 7 milyon 503 bin. Dünya genelinde çocuk işçilerin % 60'ı yani 129 milyon tarım sektöründe. Dünya genelinde 2012 yılında 168 milyon 5-17 yaş arasında çocuk işçi bulunmakta. Okula de-

vam ederken çalışan çocukların sayısı 2006-2012 yılları arasında % 64 oranında arttı. İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi verilerine göre 2013 yılında yaşamını yitiren 1235 işçinin 59'u çocuk işçidir

2012 yılında yasalasan 4+4+4 yasası ile zorunlu ilköğretim yaşı 6-13 yaş aralığına çekilince, ortaokulun bitiş yaşı ve aynı zamanda çocuk işçiliğinin yaygınlaşma yaşı fiilen 13'e düştü.

Burada sadece çocukların çalışmasından değil, aynı zamanda da iş cinayetlerine kurban gittiklerinden de bahsediyoruz. İlkel ve sağlıksız koşullarda çalışan, kölece çalıştırılan çocukların sadece okuduğumuz romanlarda ve geçmişte kalmadığının en net göstergeleri bu rakamlar.

Nazım usta sosyalizmi şöyle tanımlamış bir şiirinde: "ve hepsinden önemlisi, çocukların ama bütün çocukların, kırmızı elmalar gibi gülüşü" diyor.

Bize de şunu söylemek düşüyor: Geleceğimiz dediğimiz, yarınlarımız dediğimiz çocukların emeklerinin sömürülmemesi, eğitim haklarının ellerinden alınmaması, sokak ortasında kurşunlanmaması, tüm insanlıkla beraber ağız dolusu gülebilmeleri için kapitalizmi yıkalım.

**RTE 1 Mayıs Taksim Konusunda İşçilere;
1 Mayıs'ı sizden öğrenecek değiliz
şımarıklık yapmayın, dedi**

Dicle Üniversitesinde Polis Saldırısı

Dicle Üniversitesi'nde 15 Nisan günü sabah saatlerinde 30-40 kişilik dinci gerici bir grup Mimarlık Fakültesi önünde stant açan yurtsever öğrencilere bıçak ve sopalar göstererek tahrik edince bini aşkın öğrenci Mimarlık Fakültesi önünde toplandı. Öğrencilerin toplandığı sırada Hür Dava Partisi ve Bilge Gençlik Kulübü üyesi dinci gerici bir grup da Tıp Fakültesi Acil Servisi önünde toplanınca, öğrenciler buraya doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüşe geçen bini aşkın öğrencinin önü Fen-Edebiyat Fakültesi önünde polis tarafından kesildi. Polislerin yürüyüşe izin vermeyeceğini söylemeleri üzerine öğrenciler burada basın açıklaması yaptı.

Bu sırada diğer fakültelerden de yürüyüşe geçen çok sayıda öğrenci basın açıklamasının yapılacağı alana geldi. Öğrenciler adına açıklamayı okuyan Harun Önen, geçen yılda üniversitede polis gözetiminde aynı olayların yaşandığını hatırlatarak, "Rojava'daki çetelere buradan eleman kazandıran bu çetelerin örgütlenmesine polis ve rektörlük izin vermiştir. Geçen yıl da müdahale yapılmadığından dolayı olaylar bu aşamaya geldi" dedi.

Basın açıklaması alkışlarla sona erdi. Ardından öğrenciler Fen-Edebiyat Fakültesi'ne girdi, polisler de fakülteye girerek öğrencilere saldırdı, darp ederek gözaltına aldı. Çoğu öğrenci yerlerde darp edildi, özellikle kadın öğrencilerin üzerlerine basılarak darp edildiği görüldü. Polis saldırı sırasında öğrencilere silah da çekti.

Olaylarda 50'yi aşkın öğrenci darp edilerek gözaltına alındı. Olayların çıkmasının ardından BDP İl Eş Başkanları Mehmet Emin Yılmaz ve Zübeyde Zümrüt üniversiteye geldi, Kampüsü ablukaya alan polisler il eş başkanlarını içeriye almadı. Kampüste çok sayıda zırlı araç, TOMA ve çevik kuvvet polisleri getirilirken, gözaltına alınan öğrenciler arkadan plastik kelepçe takılarak Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Baygınlık geçiren öğrenciler ise arkadaşlarının desteğiyle hastaneye kaldırıldı. Spor salonunda bekleyen öğrenciler

de polisler tarafından gözaltına alınmaya çalışıldı.

Üniversite içerisinde dolaşan polisler, basın açıklamasına katılan öğrencileri rastgele gözaltına almaya başladı. Gözaltılara polis saldırısı "Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganlarıyla protesto edildi. Gözaltıları protesto eden öğrencilere polis bir kez daha saldırdı.

Bu olayların ardından üniversitedeki sınıflar iptal edildi, fakülteler boşaltıldı. Saldırıları üzerine üniversite öğrencileri, İHD Amed Şubesi'ne başvuruda bulundu.

Gözaltına alınanlar, akşam geç saatlerde serbest bırakılırken, ertesi gün başta İstanbul Üniversitesi olmak üzere pek çok üniversitede D.Ü. öğrencilerine destek olmak ve saldırıları protesto etmek için basın açıklamaları, yürüyüşler yapıldı, müdahale etmek isteyen polislerle çatışıldı.

İdeolojik Halay ve Rektöre Onur Kırıcı Sözler

Mersin Üniversitesinde baskılar devam ediyor. Okul yönetiminin şikayeti üzerine Kabahatler Kanunu gereğince 114 öğrenciye soruşturma açıldı. Aralarında DÖB'lü öğrencilerin de bulunduğu öğrencilerin eline ulaşan tebliğlerde izinsiz afiş asma ve uyarıldığı halde devam etme, pankart asma gibi suçlamalar bulunuyor. Tebliğatların emniyetten geldiğine dair herhangi bir mühür imza olmadığı gibi, ayrıca söz edilen suçun işlendiği tarih de yazmıyor.

Öğrenciler okul yönetimine hangi olaydan suçlandıklarını öğrenmek için başvurduklarında, çeşitli eylemlerde çekilmiş görüntülerden oluşan bir dosya gösteriliyor. Yani ortada suçlu işleyen var ama işlenen ne suç belli, ne de işlenen suçun tarihi... İkinci döneme tedbir uygulaması ile başlayan öğrenciler de ikinci dönemde okul içinde yaptıkları faaliyetlerden dolayı yargılanıyor(!) Ayrıca emniyetten tebliğatlar gelince rektörlük işgalinden dolayı tebliğ edilen kağıtların bazı öğrencilere ulaştırılmadığı, okul yönetimi tarafından unutulduğu öğrenildi(!)

Baskılar yalnızca emniyet soruşturmaları ile sonlanmadı!

Emniyetin açtığı soruşturmaların hemen ardından okul yönetimi tarafından da soruşturma başlatıldı. Soruşturma gereçlerinin bazıları: TRT protestosu sırasında Rektöre onur kırıcı söz söyleme, örgütsel halay çekme, izinsiz afiş pankart asma.

Gezi ayaklanması ile birlikte üniversite öğrencilerine yönelik baskıları arttıran faşist iktidar yeni bir ayaklanma sürecinde üniversitelerin harekete geçmemesi için tüm sindirme politikalarını uygulamaya çalışıyor. Bizler tüm baskılara rağmen üniversitelerde, sokakta, mahallelerde, alanlarda yaşamın her alanında olduk olmaya devam edeceğiz!

Mersin Üniversitesi Öğrencileri

Tekirdağ'da Berkin Elvan Eylemi

Tekirdağ'da, Berkin Elvan'ın ölümünü protesto etmek için 20 Nisan günü Tuğlalı Park'ta toplanan grup daha sonra yürüyüş yapmak isteyince, 5 kişi gözaltına alındı.

Bir süre halay çeken ve slogan atan grup, Hükümet Caddesi'nde yürüyüş yapmak istedi. Polis buna engel olmak istedi. Çıkan arbedede aralarında DÖB'lü öğrencinin de bulunduğu 5 kişi gözaltına alındı. Daha sonra gruptakiler, Hükümet Caddesi'nde kaldırım üzerinden sloganlar atarak Köprübaşı Meydanı'na kadar yürüdü.

Burada bir süre sloganlar atan grup, tekrar Tekirdağ Valiliği önüne yürüdüktan sonra dağıldı.

Gözaltına alınan biri DÖB'lü 5 öğrenci, tutuklanma talebi ile mahkemeye sevk edildi.

Tekirdağ'da Baskılar

Tekirdağ'da Mücadele Birliği ve Önsöz dergileri okudukları ve üniversitede yapılan forumlara katıldıkları gerekçesiyle, aralarında lise öğrencilerinin de bulunduğu bir çok öğrencinin ailesi polis tarafından arandı.

Gençler, aileleri aranarak, düşünmek ve konuşmaktan caydırılmaya çalışılıyor. Buna sessiz kalmayacağız. Trakya'da binler olacağız. Çalışmalarımıza hız kesmeden devam edeceğiz.

Hiçbir baskı bizi yıldıramaz...

Trakya'dan DÖB'lü Öğrenciler

Umut Güneş

İKİ RESİM

Tarihte her büyük olayı ifade eden simgeler vardır. Fransız devrimini anlatan, elinde bayrağı ile barikat üstünde duran kadın ya da Bastill'in basılışını gösteren resimler gibi... Ekim devrimin ayaklanmasını gösteren, görkemli mitingleri günümüze aktaran resimler gibi... Her büyük olayda öne çıkan, olayın içeriğini ifade eden simgeler zaman geçse de etkisini ve anlamını yitirmez. Gelecek kuşaklara kalır ve her dönemin devrimcileri kendi örneğini de yaratır.

Bizim devrimimizin kalbinin nerede attığı sorulursa, cevap Taksim meydanı olacaktır. İki ayrı kuşak yarattıkları örneklerle bunu gösterdi. Çünkü tarihimizin iki önemli olayı bu meydana hayat buldu. Bu öyle iki olay ki kendi dönemine damga vuran, güncel politikasına yön veren ve sınıfların karşılıklı ilişkisini yeniden belirleyen önemdedi. Biri 77 1 Mayıs'ı, diğeri ise 31 Mayıs ayaklanmasıdır.

Her iki olay da tarihe geçti ve kendisini gelecek kuşaklara aktaran araçlara sahip. Örneğin 77 1 Mayıs'ının en görkemli resimlerinden biri olan, AKM üstünde zincirlerini kırıp, kollarını açmış ve ona doğru yürüyen yüz binleri kim unutabilir? Geldi geliyor diyen devrimi gelecek kuşaklara daha iyi ne gösterebilir? Örgütlü işçi sınıfının burjuvazide yarattığı korkuyu da görmek mümkün zira 77 1 Mayıs'ı sermaye sınıfının ve faşist devletinin, devrimin gelişimini engellemek için neler yapabileceğini gösterdi. 77 katliamı işçi sınıfının zihninden asla silinmeyecek. Ama 77 1 Mayıs'ı birleşik devrimimizin ve dayanacağımız sınıfın işçi sınıfı olduğunu da, daha o gün kanıtlanmıştı.

İkinci resim ise, 31 Mayıs ayaklanmasının milyonlarca çekilmiş kareleri içinde nerdeyse en çok öne çıkıyordu, yine AKM üstüne asılması ve çeşitli sloganların yazıldığı pankartların olduğu ve 31 Mayıs ayaklanmasının toplumsal tabanını yansıtan renkli AKM binası resmidir. (Tarihte çok az kültür binası bir devrimin gelişimi içinde böyle yer almış ve tanığı olmuştur.) Ve o resimde yer alan pankartlar arasında dev Deniz Gezmiş pankartı ise tıpkı 77'de zincirlerini kırmış işçi gibi kendi dönemini ifade ediyordu. Bir dönemin ifadesi olmanın yanı sıra aslı kaldığı sürece ayaklanmacılara büyük moral vermiş, ayaklanmacıların deyimini ile "eksik olan" tamamlanmıştı.

77 1 Mayıs'ı işçi sınıfının gücünü ve görkemli yükselişini simgeliyordu. 31 Mayıs ayaklanması ise tam anlamıyla gençliğin öncülük ettiği ve toplumun hemen her kesiminin faşizme karşı ayaklandığı bir olaydı. Denizleşen gençlik bir döneme artık yeter demiş ve ayaklanmıştı. Ayaklanma politik iktidarın alınmasıyla sonuçlanmamış olsa da, yarattığı değerler devrime güç katmıştır. Üstelik ayaklanma koşulları bugün de sürmekte ve giderek daha olgun hale gelmektedir.

77'yi bize gösteren resim devrimin dayanacağı sınıfı tartışmasız bizlere anlatıyor, 31 Mayıs'ı gösteren resim ise devrimin motor gücü olan gençliği... Ve şimdi, biri Mayıs'ın başında diğeri sonunda olan iki tarihsel olayın öne çıkan kesimleri; 2014 1 Mayıs'ında birlikte devrimimizin kalbi olan Taksim Meydanına girmek için yan yana gelecek! Belki bir üçüncü resim, faşizmin yıkılışını ve devrimin zaferini simgeleyen kareyi görmeye mümkün! Ama önce aşılması gereken engeller var!

Burjuvazi hazırlıyor, 1 Mayıs'ta sokağa çikanları ezmek için güçlerini topluyor. Devrimci gençliğimiz de sermaye sınıfıyla ve onun faşist devleti ile kıyasıya bir mücadeleye hazır olmalıdır. 1 Mayıs günü barikatların ardında biz değil onlar olacak. Ve ne kadar engel olmaya çalışsalar da, hemen her sokaktan, caddeden ve birçok araçla Taksim'e girmek isteyen kitle karşısında ne kadar küçük olduklarını görecekler. Biz ise ne kadar çok ve büyük olduğumuzu göreceğiz... Düzenli ve ancak düzen içinde bir şey ifade eden güçlerini dağıtmak için, Denizleşen gençlik bu güne kadar ki sokak savaşlarının deneyiminden faydalanmalıdır. Kitlelerin devrimci şiddeti, sermayenin kurduğu barikatları da, engellerini de aşabilecek güçtedir.

İki resmi yan yana koyunca eksik olan şey devrimin zaferini gösteren resimdir. Bu 1 Mayıs'ta olanlar ise devrimin zaferi gerçekleştiğinde önemli bir yer kaplayacak. Şimdi hazırlanmalı, örgütlenmeli ve Denizlere verdiğimiz sözü tutmak için harekete geçmeliyiz!

Emeğin Ve Özgürlüğün Ezgileri:

Radyo El Chapulo

<http://elchapulo35.listen2myradio.com/>

Punto Deri İşçilerinin Yanında

Punto işçilerinin yanına vardığımda rüzgarın Punto işçilerinden yana estiğinden keyifle bahsediliyordu. Uzlaşmaz sınıf çelişmesine göre bir sınıfın çıkarı diğer sınıfın zararındadır. Bunun böyle olduğuna dair milyonlarca örnek var, iki tanesini paylaşayım istedim.

İlki Punto patronunu şu cümlelerinde gizli. "Direniş geçeni işçileri alt edebilmek için danışmanlar tuttu avukatı da onlar sarı başıma. 400 binin üzerinde para harcadım onlara vereceğim parayı işçilere verseydim bu iş bitmişti" diyor. Bu yöntemi düşünmediğini sanmayın sakın. Ramazan abiye iki sefer olmak üzere böyle bir rakam teklif edilerek onursuzlaştırılmak istendi. İkincisi ise güne kadar siz kimsiniz benim arkamda bakan var başbakan var o var diyen adam şimdi sendikayı arayarak 'abi yardım et aramızda anlaşalım mahkeme yerine' gibi acınacak dilde konuşarak çekebileceği işçileri son çırpınışlarla çekme derdinde.

Bunları çoğu zaman, gülerek anlatıyoruz. İşe geri dönseler de rüzgar işçilerden yana esiyor. Zaferin sokakta kazanılacağını bir kez daha görmüş olduk. Punto'ya vardığımda "hiç oturma Karşı Direniş geçiyoruz" denilmesi üzerine çıktık yola. Ramazan abi ekliyor "ilk röportajımız Karşı'da olmuştu, tam sayfa çıkmıştı" diyorlar. Karşı Direnişte insanlar "ne yapacağız" diye birbirleriyle fikir alışverişini yapıyorlardı.

Geri dönüş yolunda "Yaşasın 1 Mayıs" sloganları atıldı. Punto'ya vardığımızda sendika habercisi geldi, son gelişmelerden bahsettik, hep beraber fotoğraf çektirerek "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları atıldı.

Geb'li Bir Okur

Not: Sonrasında mahkeme, Punto işçileri için işe iade kararı verdi!

Kadıköy mahalle forumları Acıbadem, Caferağa, Yeldeğirmeni Dayanışması'nın birlikte organize ettiği Greif İşçileri Dayanışma Konserti Caferağa Spor Salonu'nda yapıldı. Fabrika işgalindeki Greif işçilerinin 59. gününde yaşanan polis saldırısı, yaralanmalar ve gözaltılara ve etkinliğin gerçekleştirildiği 61. günde yaşanan ikinci saldırı ve gözaltılara rağmen gerçekleştirilen etkinlik Greif işçilerinin kararlı mücadelesinde bir zafer ilanı gibiydi. Bandista, Tahribat-ı İsyân, Bremen Mızıkacıları'nın katılarak destek verdikleri etkinlik, mücadelede kararlılık, özgürlük ve zafer şarkıları ve Greif işçilerine destek sloganlarıyla coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi.

Etkinlik Kadıköy Caferağa Spor Salonu'nda yapıldı. Etkinliği düzenleyen forumlar adına yapılan konuşmada Greif işçilerinin mücadelesini selamlayarak, saldırıları ve sendikanın ihanetini protesto eden kısa bir konuşmanın ardından söz Greif İşçi Temsilcilerinden Coşkun Alsaç'a verildi.

Greif İşçileriyle Mücadeleye Devam Etkinliği

Greif işçileri olarak insanca yaşanacak çalışma ortamı, taşeron çalışmanın son bulması amacıyla DİSK Tekstil Sendikası'nda örgütlendiklerini, TİS sürecinde ise taşeron çalışmanın kaldırılması talepleri konusunda anlaşma sağlanamaması üzerine fabrika işgaline karar verdiklerini, işgalin gerçekleştirilmesiyle birlikte de sendikaları tarafından yalnız bırakıldıklarını belirtti. Taşeron çalışmanın kaldırılması yönündeki taleplerinde ısrarcı olan Greif işçilerine sendika yöneticilerinin "Siz hayalcisiniz" diyerek patronun yanında yer aldığını, sonraki süreçte ise tam bir ihanetle karşılaştıklarını belirten Alsaç, işçilerin taleplerinin bir hayal değil, işçi sınıfının gerçekleştirmek için mücadelesini verdiği özgür yaşamın bir parçası olduğunu ifade etti.

Ardından etkinlik sunumu yapacak olan Greif işçileri geldi. İşgalin gerçekleştiği andan itibaren yalnızca eylem yapmadıklarını, bu süreçte bir çok şey öğrendiklerini, örgütlü olmanın, paylaşımın, birlikte üretmenin güzelliklerini hep birlikte yaşadıklarını söyleyen Greif işçileri, "Tüm bunların yanında sanat üretimlerinde de bulduk, şiirler yazdık, şarkılar besteledik, resimler yaptık, tiyatro oyunları oynadık" diyerek kendi yazdıkları şiirler ile Ahmet Arif'in şiirlerinden oluşan bir şiir dinletisi sundular.

Bu arada dört Greif işçisi ve bir Mücadele Birliği Platformu üyesi olmak üzere beş kişinin gözaltına oldukları haberi geldi. Salonda "İşgal Grev Direniş", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları yükseldi.

Greif'in kadın işçileri de bu mücadelenin önde gidenlerindendi Onlar da Greif Emekçi Kadın Komisyonu olarak söz aldı. Greif işçilerinin Müzeyyen ablası Greif işçisi kadınlar olarak "Gökyüzünün yarısı bizimse yaşamın yarısı da bizim di-

yerek biz de erkek işçi arkadaşlarımızla birlikte bu mücadelede yer aldık. İşgalin ardından karalamalarla, hakaretlerle, engellerle bir çok zorlukla karşılaştık. En önemlisi de sendikamız DİSK Tekstil'in ihanetiyle karşılaştık. Kadın işçiler olarak

isyan bayrağını dalgalandırdık, sermayeden hesap sormak için, sendikadan hesap sormak için mücadelemizi onurlu bir şekilde sürdürdük" diyerek Greif Emekçi Kadın Komisyonu olarak 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağırısı yaptılar.

40 gündür direnişte olan Hakan Plastik işçileri, Hey Tekstil işçileri, yine 61 gündür mücadelesini sürdüren Migros işçileri de etkinliğe katılarak Greif işçilerine desteklerini ve mücadeleyi birlikte büyütme mesajlarını iletiler.

255 gündür direnişlerini sürdüren Punto Deri işçileri ve Feniş işçileri de etkinliğe gelerek, Greif işçileriyle hep dayanışma içinde olduklarını ve bugün yine Greif işçileriyle dayanışma için gittiklerini ve Greif işçilerinin ikinci bir saldırıyla gözaltına alındığını belirtti.

Gönderilen mesajların okunmasının ardından İnşaat İşçileri Sendika Girişimi'nden Mustafa Akyol kısa bir konuşmayla Greif işçilerinin mücadelesine destek verilmesini isteyerek, TOKİ işçileri olarak verdikleri mücadeleye değinde ve "Biz yaptığımız eylemle talep ettiğimiz tüm haklarımızı aldık.

Greif işçileriyle dayanışma konserti birlikte mücadele etme, sınıf dayanışması, özgürlük ve Greif işçileriyle dayanışma sloganlarıyla son buldu.

İzmir'de Greif'e Destek Eylemine Saldırı

Sabah saatlerinde Greif işçilerine yapılan müdahaleyi protesto etmek amacıyla İzmir Greif İşçileriyle Dayanışma Platformu bileşenleri 10 Nisan günü Valilik önünde basın açıklaması gerçekleştirmek istedi. Alana girişlerinde kısa bir süre durdurulanlar daha sonra alana geçmelerine izin verildi.

Ajitasyon konuşmaları ve sloganlar eşliğinde Greif işçilerine destek sunan eylemciler İstanbul'daki müdahalenin son bulması ve gözaltıların serbest bırakılması amacıyla oturma eylemine başladı. Bir saati aşkın bir süre oturanlar polis, dağılmaları ve aksi halde müdahale edileceğini bildirdi. Bu uyarıya sloganlarla karşılık

veren eylemcilerin etrafını çevik kuvvet ekipleri sardı. Ve müdahale başladı. Gözaltına aldıklarını uzun süre otobüslere bindirmekte zorlanan polis ekipleri, yaklaşık 10-15 civarında kişiyi gözaltına aldı.

Polisin azgınca saldırısına maruz kalan eylemcilere çevrede biriken halk tarafından alkışlı destek geldi. Sivil polislerle uzun süre tartışan insanlar "Berkin Elvan Ölümsüzdür", "Greif İşçisi Yalnız Değildir" diyerek slogan attılar. Çevrede biriken insanlar tepkilerini, uzun süre sivil polislerle tartışarak sürdürdüler.

Mücadele Birliği- İZMİR

Greif İşçileri İçin Galatasaray Meydanı'nda

Greif İşçileriyle Dayanışma Komitesi, işçilere yapılan saldırıyı protesto etti. 19 Nisan günü Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Mücadele Birliği Platformu'nun da içinde olduğu Dayanışma Komitesi, basın açıklaması yaptı. Eylem alanında "Greif İşçileri Yalnız Değildir" pankartı taşındı. Dayanışma Komitesine İnşaat İşçileri Sendikası Girişimi, Hey Tekstil işçileri destek verdi.

Eylemde sık sık "Taşerona Köle Olmayacağız", "Her Yer Grev, Her Yer Direniş" sloganları atıldı. Eylemde ilk söz alan Greif işçisi Coşkun Alsaç, taşeron köleliğine karşı iki ay boyunca fabrika işgali gerçekleştirdiklerini hatırlattı. Alsaç, "Bu işgal işçi sınıfının mücadelesiydi. Bu işgal, sendika bürokrasine, patronlara ve onların yarıdakçalarına karşı bir mücadeleydi" diye konuştu. Alsaç, işçilere yönelik tüm baskılara karşı 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını duyurarak herkesi işçilere destek vermeye çağırdı.

Ardından Hey-Tekstil işçilerinden Zeki Gördeğir söz aldı, Üç yıldır Hey-Tekstil fabrikası önünde kurdukları çadırda direndiklerini belirten Gördeğir, "Polis dört kez çadırlarımızı zorla kaldırsa da direnişimiz, sürüyor. Mücadelemiz kararlılıkla devam ediyor" dedi.

İnşaat İşçileri Sendikası adına Mustafa Adnan Akyol konuşma yaptı. Greif işçilerinin işgal eylemi sonrası inşaat işçileri olarak TOKİ şantiyesini işgal ettiklerini ve talep ettiklerini aldıklarını duyurdu. Akyol, Greif işçilerin sonuna kadar arkasında olacaklarını vurguladı.

Konuşmalardan sonra basın açıklamasını Şahin Usta okudu. 10 Nisan 2014 tarihinde 19 Aralık hapis hane katliamını aratmayan devlet baskınıyla karşı karşıya kaldıklarını hatırlatan Usta, birçok işçi darp edilerek gözaltına alınırken, fabrika çatısına çıkan 12 işçinin direnişinin geç saatlere kadar sürdüğünü belirtti.

Bu olay sonrası 14 Nisan günü işçilerin tüm yasal haklarının verileceğine ve

direnişteki işçiler hakkında dava açılmayacağına dair söz verilmiş olmasına rağmen, Greif direnişçilerinin haklı talebi reddedilerek, sendika ile yönetim arasında toplu iş sözleşmesi imzalandığını anlattı; bu anlaşmanın sendikacılarının ihanet belgesi olduğunu vurguladı.

Greif İşçileriyle Dayanışma Komitesi'nin ardından Greif işçilerine bir destek eylemi de BDSP tarafından gerçekleşti. Galatasaray Meydanı'nda "Polis Ali İsmailler yaratmak için saldırdı, Greif'te satan da saldıran da hesap verecek" pankartı açan BDSP'liler, işçilere yönelik polis terörünü protesto etti.

GREIF İŞÇİSİNİ YILDIRAMAZSINIZ

...
Şafaktan korkuyorlar,
Görmekten,
Duymaktan,
Dokunmaktan korkuyorlar

...
İşçi sınıfının örgütlü gücünden korkuyorlar, işçilerin birleşmesinden, işçilerin yönetmesinden... Böyle olmasa sabahın ilk ışıklarıyla 1000 kişilik polis, jandarma ve özel hareket timleriyle saldırmazlardı fabrikaya.

10 Nisan sabahı hava ışımadan işçiler siren sesleriyle uyandı. Fabrikanın arka tarafındaki duvarları ve telleri iş makineleriyle kırarak ve kopartarak girdiler fabrikaya... işçilerin üstüne gaz ve plastik mermiler yağdırıldılar. Sonunda 91 işçiyi gözaltına aldılar.

Ağır yaralıları vardı ama uşaklar buna bile aldırmadı. Tamam operasyon bitti dedikleri anda yine işçi sınıfı

ayaktaydı. 12 işçi çatıya çıkmıştı! Dışarıdaki kalabalık artmıştı dışarıdan slogan seslerine çatıdaki işçiler karşılık veriyordu. Arzu Çerkezoğlu işçilerle görüşmek için çıktı çatıya. İşçilerin kararı netti: "arkadaşlarımız gözaltından çıkana kadar buradayız, temsilcilerimiz gelecek öyle karar vereceğiz." Görüşmeler öğlene kadar görüşmeler devam etti.

Su ve yiyecek verilmesini bile engelledi polisler. Hava bozmuş yağmur başlamıştı. Hem de ne yağmur! Dışarıdaki destekçiler ve işçiler soğuktan ve yağmurdan korunmak için her şeyi yapıyordu ama çatıdaki işçiler ne yapacaklardı? Bizleri telefonla arayıp "biz direnmeye devam edeceğiz" diyorlardı. Saat 14.00'ü bulmuştu. Çatı-

daki işçi arkadaşlardan birisi rahatsızlandı ne yapacaklarını tartışıyorlardı. Zaten gözaltına alınan işçi arkadaşları da bırakılmıştı. Hep beraber karar vererek mücadeleyi farklı platformda sürdürdüklerini söyleyip eyleme son verdiler.

İki gün daha fabrika önünde direnişlerini sürdürdüler. Artık sendika federasyonunu harekete geçirmeliydiler ve DİSK Genel Merkezinde eylemlerine devam etme kararı aldılar. İşçiler sendikada nöbet tutarken, DİSK Tekstil Sendikası da Greif patronlarıyla TİS imzalayıp, işçilere bir kere daha ihanet ediyordu. Greif işçileri "bu ihanetin hesabı sorulana kadar sendikada nöbetimiz" diyerek DİSK Genel Merkezinde nöbete devam ediyorlar.

“İhanet Sözleşmesini Kabul Etmiyoruz”

Greif işçileri eylemlerinin 65. gününde DİSK Genel Merkezi önünde basın açıklaması yaparak, Greif Samandıra fabrikasında, DİSK yönetimi ve Greif yönetimi arasında görüşmeler sürdüğü sırada başka bir odada DİSK Tekstil ile Greif arasında toplu iş sözleşmesi imzalanmasını protesto etti. İhanet sözleşmesini kabul etmediklerini belirten Greif işçilerinin mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceğini Greif yönetiminden ve işçilere ihanet eden sendikacılardan hesap soracaklarını ifade ettiler.

“Greif'te İhanet Sözleşmesini Kabul Etmiyoruz” yazılı pankart açarak saat 11.00'de Şişli Cami önünden DİSK Genel Merkezi'ne yürüyen Greif işçileri “İhanet Edenler Hesap Verecek”, “Kahrolsun Sendika Ağaları”, “İşgal, Grev Direniş”, “Yaşasın Onurlu Greif Direnişimiz” sloganları atıldılar.

Basın açıklamasını DİSK Tekstil'in Greif'te yaşanan işgal sürecinde iş aktidini feshettiği Esenyurt Temsilcisi Engin Yılgin okudu.

Greif işçileri olarak başlattıkları mücadeleyi ve taleplerini kısaca dile getiren Yılgin, DİSK Tekstil sendikasının ihanetlerinin halen sürmekte olduğunu belirtti.

Greif işçileri “İhanet Edenler Hesap Verecek”, “Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam”, “Kahrolsun Sendika Ağaları” sloganları atarak eylemi sonlandırdı.

Greif işçilerine Kazova Tekstil işçileri de katılarak destek verirken çevredeki duyarlı emekçiler de alkışlarla ve basın açıklamasını izleyerek desteklediklerini gösterdiler.

Greif işçilerinden bir kısma DİSK Genel Merkezi'ne geçerken bir kısmı da Hadımköy'deki fabrikaya gitmek üzere yola çıktı.

Hadımköy fabrikasında ise makinelerin sökülmesine ve yüklenmesine başlandığı öğrenildi.

Greif'te Eylem ve Ziyaretler Sürüyor

Greif işçileri 68. gününde fabrika önünde eylemlerini sürdürürken DİSK Genel Merkezi'ndeki nöbetlerine de devam ediyorlar.

Greif işçileri, 18 Nisan günü yapacakları genel toplantı için fabrikadan gelecek arkadaşlarını beklediler. Saat 11.00 sıralarında DİSK Genel Merkezi'nde Çağdaş Hukukçular Derneği'nden avukatların da gelmesiyle toplantıya başladılar. Toplantı salonuna “Greif'te İhanet Sözleşmesini Tanımıyoruz” yazılı pankart asan işçiler “İşgal Grev Direniş”, “Yaşasın Onurlu Greif Direnişimiz” sloganları atarak toplantıya başladılar.

Greif işçi temsilcilerinden Engin Yılgin, eylemlerinin 68. gününde olduklarını ve bu süre boyunca zorlu ve onurlu bir mücadele verildiğini belirterek, gelinen aşamada nasıl bir süreç izleneceğini konuşmak üzere toplandıklarını söyledi.

Fabrika baştemsilcisi Orhan Purhan da işgal, saldırı, DİSK Tekstil Sendikası'nın tutumu, yaşanan saldırılar ve işçilerin kararlı mücadelesine değindi.

Sürecin başından beri Greif işçilerine destek veren ÇHD avukatları Bülent Şimşek, Gökmen Yeşil ve Zeycan Balci Şimşek de işçilere hukuki süreç üzerine bilgilendirmede bulunarak bundan sonra karşılaşılabilecek sorunlara ilişkin sorularını yanıtladı.

Ardından işçiler sohbet ederek, yaşadıkları sürece ilişkin sorularını ve düşüncelerini paylaştılar. Avukatlar ve işçi temsilcileri de bilgilendirmelerde bulundular.

Greif işçileri saat 15.00'de DİSK Genel Merkezi önünde Yatağan işçilerine destek için bir basın açıklaması yaptı. Ardından bir grup işçi fabrikadaki saldırı sırasında yaralanan ve dün ameliyata alınan BDSP'li Murat Yıldırım'ı ziyarete gitti.

İşçilerden bir kısmı DİSK Genel Merkezi'ndeki nöbeti sürdürürken bir kısmı da günlük işleri için sendika merkezinden ayrıldı.

Akşam saatlerinde de Emeğe Ezgi Greif işçilerini ziyaret etti. Greif işçilerinin güler yüzlü sıcak karşılamasıyla bir süre sohbet edildi. İşçiler ve desteğe gelen dostlarıyla birlikte şiirler okundu, ezgiler, marşlar söylendi.

Gecenin ilerleyen saatlerinde işe gidecek olanlar ve Emeğe Ezgi, Greif işçilerinden zor da olsa ayrılmak üzere kalkarken, Greif işçileri adına Engin Yılgin, güzel bir sohbet ve zevkli bir müzik şiir paylaşımını yaşadıklarını belirterek, dayanışma için teşekkür etti. Emeğe Ezgi, müziğe gönül veren emekçiler olarak işçi sınıfına karşı bunun bir sorumlulukları olduğunu belirttiler. Greif işçilerinin kararlı mücadelesinin başarıya ulaşacağını belirterek vedalaştılar.

Greif işçileri 68. günü de kendi aralarında yarına ilişkin görev paylaşımını da konuşarak geride bıraktılar.

Gazi'de Greif İşçisi için Yazılmalılar

Gazi Mahallesi'nde Greif işçilerine karşı yapılan saldırıyı protesto etmek için "Greif İşçisi Yanlız Değildir! Mücadele Birliği" yazılmalaları yapıldı.

Dünya Emegin Olacak Gazi'den DÖB ve GEB'İller

Sarıgazi Halkı Greif İşçilerinin Yanında

Sarıgazi halkı, direnişteki Greif işçilerine destek vermek için yürüdü.

Polis saldırılarına ve gözaltılara karşı yürüyen Sarıgazi'nin işçileri ve emekçileri, saat 18.00'de Derya Market'in önünde buluşup Demokrasi Caddesi'nde basın açıklaması yaptı.

“Greif İşçisi, Direnişin Simgesi”,

“Greif İşçisi Yanlız Değildir” sloganlarının atıldığı eyleme Mücadele Birliği okurları da destek verdi. Yapılan ajitasyon konuşmalarıyla Sarıgazi halkı eyleme davet edilirken, polis terörü de kinandı. Demokrasi Caddesi'nin başına varılınca basın metninin okunmasına geçildi. Okunan açıklamada “Greif işçilerinin direnişi sınıfın direnişidir. Davası hepimizin davasıdır. Greif işçileri işçi sınıfının onurudur. Bizler bu yüzden Greif işçilerine sahip çıkıyoruz. Gözaltına alınan işçiler derhal serbest bırakılmalı ve işçilerin haklı ve meşru talepleri derhal karşılanmalıdır.” denildi.

Eylem atılan sloganlarla sona erdi.

Eylem atılan sloganlarla sona erdi.

Greif İşçileriyle Gözaltı

Merhaba,

Ben Greif Fabrikasına, işçilerin direnişine desteğe giden bir işçiyim. Burada 10 Nisan günü yaşanan polis saldırısından sonra işçiler direnişlerini çatıda sürdürürken, yağmur da yağıyordu.

Çatıdaki direniş sürerken, biz de aşağıdan destek veriyorduk ve oradaki yağmur sebebiyle kazıklar çakararak bir naylon branda çektik üstümüze. Ve polis “o çadırı kaldırmazsanız müdahale ederiz” diye oradaki direnişi dağıtmak için girişimde bulundu. Ve çatıdaki işçilere bir yudum su dahi, bir parça ekmeğe dahi verilmedi, Kerbelaya döndü. Çatıdakiler 24 saatir direnişteydi. İşçilerden birisi bayılınca işçiler aşağı inmeye karar verdi.

İndiklerinde gözaltına alındılar ve sorguya çekildiler, sonra Greif'e geri döndüler. Ertesi gün burada bir basın açıklaması yapıldı. Ardından akşamüzeri yağmurdan korunmak için yeniden branda çektik. Brandanın çadırı bir ilgisi yoktu ama direnişi kırmak, oradaki işçileri dağıtmak için “kurulan çadır” a saldırdı polis ve Greif önünden yola doğru sürdü bizi. Toma gelerek yolu kesti ve bizler de yolun karşısına geçtik. Ardımızdan polisler de gelerek bizi tartaklamaya başladılar, yumrukladılar. Bizi asfalta yatırıp üstümüze basarak ezmeye kalkıştılar. Sonra otobüse bindirdiler. Biz sloganlar atarak girdik otobüse ve orada da bize saldırdılar, yumruklar attılar, küfür ettiler. Hastaneye götürülürken ellerimizi arkaya doğru kırarak şekilde büküldük ve kelepçelediler.

Karakolda ifade vermeyiş için baskı yaptılar, susma hakkımızı kullanacağımızı söyledik. Eşyalarımızı aldılar emanete, karşılığında imza dediler, atmadık. Avukatımız gelince görüşürüz dedik. İçeriye girerken bu sefer de ayakkabı bağcıklarımızı çözmeyi istedik, biz de kendiniz çıkarın dedik. Bizleri bağcıklarımızdan çekip yerlere düşürerek işkence ile söktüler bağcıklarımızı.

GEB'li Bir İşçi

Fabrika Önünde Eyleme Devam

Greif işçilerine polis, bu kez yağmurdan korunmak için kurdukları çadırı bahane ederek saldırdı. İşçilerin yemeklerine ve giyeceklerine el koydu.

10 Nisan günü sabahın erken saatlerinde fabrikayı jandarma ve polislerle birlikte basarak 90 işçiyi gözaltına aldıktan, sonra bugün de fabrikanın yanında bekleyişe koyulan işçilere ve desteğe gelenlere polis saldırdı. İşçilerin yağmurdan korunmak için açtıkları çadırı parçalayan polis, işçilerin yemeklerine ve yedik gıysilerine el koydu.

Polisin tomalarla sıklığı tazyikli su da kalan eşyaların ıslanmasına neden oldu. Polisin amacı işçileri fabrikaya yaklaştırmamaktır. Greif işçilerinin bunu söyleyen polisler cevap, “her yeri Greif'e çevirecekleri” oldu. Sokak aralarında toplanan işçilere çevik kuvvet ekipleri ile saldırıya geçildi, işçileri darp etmeye başladılar. İşçiler bu saldırı üzerine yolu trafiğe kapattı. Bunun üzerine polis işçilere yeniden saldırarak işçileri gözaltına almaya kalktı. Benzinliğe ve ara sokaklara çekilen işçiler gözaltına alındı. Gözaltına alınan 6 işçiden birinin Feniş işçisi olduğu öğrenildi. İşçiler “Baskılar Bizi Yıldırılmaz” ve “İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek” sloganları attı.

Saldırı ve gözaltıların ardından pek çok işçi ve destekçi Greif önüne geldi. İşçi temsilcileri de polisle görüşüp gözaltıların serbest bırakılması karşılığında çadır kurmaktan vazgeçeceklerini söyledi. Ancak polis toplanan işçilere yeniden saldırdı.

İşçiler bir süre sonra Kadıköy'de düzenlenecek olan Greif İşçileriyle Dayanışma Konferansı'ne katılmak üzere Hadımköy'den ayrıldılar.

YENİ BİR DÜNYA KURMAK İÇİN

Ali Varol Günel

21. yüzyılın, aynı zamanda yeni bir binyılın başında devrimci olmak, dünyayı devrim yoluyla değiştirme mücadelesinden vazgeçmemek, artık insan olarak kalmanın da yegane yolu olmuştur. İçinde yaşadığımız kapitalist sistem, milyonlarca yıl süren insanlaşma mücadelemizi adeta geriye çevirip, insanı insanlığından çıkarmaya pazarın, aynı anlama gelmek üzere paranın, kulu kölesi haline getirmeye çalışıyor. Kapitalizm, düşünmeyen, yorumlamayan, üretmeyen, değiştirme gayretinde olmayan, sadece tüketen, adeta birer robota dönüşmüş yığınlar yaratma gayretinde içerisindedir. Hızla her şey tüketiliyor; "kullan at" kültürü yaygınlaştırılıyor. Eşyalar tüketiliyor, doğa tüketiliyor, ilişkiler tüketiliyor, değerler tüketiliyor, en kötüsü insan tüketiliyor.

Adeta "yarınki nesillere hiçbir şey kalmayın" der gibi, her şeye saldırılıyor, çekirge sürüsünün buğday başaklarını biçmesi gibi her şey kaşla göz arasında yerle bir ediliyor. Ve bu talandan geriye her geçen gün biraz daha çöllen, kaynakları azalan bir dünya kalıyor. Bu böyle giderse bir gün belki de filmde dendiği gibi "gerçeklerin çölüne hoş geldiniz" diyeceğiz! Dünya gerçekten yaşanılır bir yer olmaktan çıkacak. Ciddi çevre felaketleri bizi bekliyor. O ünlü kızıldere atasözünde denildiği gibi "Son ırnak kurduğunda, son ağaç yok olduğunda, son balık öldüğünde; beyaz adam paranın yemeyen bir şey olduğunu anlayacak". Evet ne yazık ki, günümüzün "beyaz adamları" yani kapitalizm mabedinin efendileri, hala dünyayı hoyratça talan etmeye, dünyanın her yanına yadıkları "market tanrıları" ile tüm değerleri alınırsatılır birer meta durumuna dönüştürmeye çalışıyorlar. Kafanızı kaldırıp çevrenize şöyle bir bakın, paraya tahvil edilmeyen ne kaldı dünya üzerinde? "Değeri para ile ölçülmeyen şeyler" dediklerimizin sayısı niye böyle hızla azalıyor? Kapitalizmin insanlığa yaptığı en büyük kötülük bu olsa gerek (hoş yaşadıkça mutlaka daha kötülerini de göreceğiz; eğer önümüzdeki birkaç on yılda kapitalizmi yıkıp, insana yaraşır bir sistem olan sosyalizmi ve nihayetinde, sınırları ve sınıfların olmadığı komünizmi kurmamış olursak!); İnsani değerlerin de yitirilmesi, insanın kendisinin yarattığı paraya tapınması...

Kapitalizmin tarih sahnesine çıktığı yaklaşık 500 yıllık tarihe bir bakın! Ne görüyorsunuz? Kan, gözyaşı, savaşlar, kar hırsı, bencillik, psikolojik hastalıklar, güvensizlik, güvencesizlik.. ve daha bir sürü kötülük. İnsanların yaşam koşulları arasındaki korkunç uçurum; az sayıda emperyalist ülkenin dünyanın geri kalanının ensesinde boza pişirmesi, buraların kendi kaynakları ile gelişmelerini engellemesi, darbeler, entrikalar, işkenceler, katliamlar... "Kapitalizmin Kara Kitabı" böyle o kadar çok olayla doludur ki, sayfalarını çevirmeye kalksanız kollarınız yorulur! Sadece iki dünya savaşında ölenlerin sayısı 80 milyonu bulmaktadır! Yaralanan, evinden yurdundan olan, yakınlarını kaybeden, tecavüzü uğrayan milyonlarca insan da cabası...

Günümüz dünyasına bakın... Savaşlar son buldu mu? Çocuk ölümleri azaldı mı? Ortalama insan ömrü ne derece uzatılabildi? Ulaşım, barınma sorunları çözülebildi mi? Hayır olmadı. Ya da şöyle söyleyelim: dünya üzerinde yaşayan az sayıda zengin ve asalaklar sınıfı için bunların bazıları sağlandı ama dünya nüfusunun büyük bir çoğunluğu için bunun sözü bile edilemez. Peki bu kadar bollukta bu kadar yoksulluk niye?

Birilerinin bu soruya cevap vermesi gerekiyor mu? "Bizim torunlarımız kapitalist sistem çağından kalan belgeleri ve diğer kalıntıları hayretler içinde inceleyecekler. Temel ihtiyaç maddelerinin nasıl özel ticaret konusu olabildiğini, fabrikaların nasıl bireylere ait olabildiğini, kimi insanların başka insanların nasıl sömürbildiğini, bazılarının nasıl hiç çalışmadan yaşayabildiğini kafalarında canlandırmakta çok zorluk çekecekler" diyor Lenin. Evet ileri insanlığın gözüyle bugüne bakıldığında bugünkü eşitsizliklere, savaşa, yıkımlara anlam vermek gerçekten güçleşiyor. Bu kadar akıldışı olan bir sistemin, insanlık tarihinin uzun bir evresini kaplamış olması bir çelişkidir. Aslında 1917 Ekim Devrimiyle başlayan süreç, bu çelişkiye son verecek bir dinamizmi taşıyordu, ama ne yazık ki, kesintiye uğradı. "Sosyalizmin tek yanlı örneği"nin kapitalizmi dünya üzerinden sökmeye yetmemiş olması, kapitalizmin

sonsuz kadar yaşayacağı anlamına gelmiyor. Sosyalizmin geriye düşüşü, geçicidir; geleceğe bugünün verileriyle baktığımızda kapitalizmin uzun ömürlü olamayacağını daha iyi görebiliyoruz. 21. yüzyılın ayaklanmalarla başlamış olması, "yeryüzünün lanetlileri" denilen, ezilen ve sömürülen milyonlarca insanın kapitalizme karşı başkaldırı içinde olması, söylediklerimizi doğruluyor. Bir yanda zenginlik, bir yanda sefalet biriktikçe, doğa yaşanmaz hale getirildikçe, hem insanın hem de doğanın isyanı artıyor.

Yeni bir dünyaya ulaşmak, kendiliğinden olmayacak. Dağınık haldeki isyanlar bir örgütlülüğe kavuşmadığı sürece, belki yıkıcı olabilecekler; ama kurucu olamayacaklar. Tek başına yıkma eylemi ise, yerine neyin konulacağı öngörülmekle birlikte, sadece ve sadece kaosa yol açacaktır. Şu sıralar "kaos iyidir", "anarşi yeğdir" diyenlerin sayılarının arttığı görmek mümkün. Deyim yerindeyse özgürlüğü sadece yıkma eyleminde görenler, "örgüt karşıtlığı" ile arzi endam etmeye başladılar. Bunlar, diyalektik karşıtı, Heisenberg'in "belirlenimsizlik" ilkesini de kendilerine rehber edinerek, tarihin determinist (önbelirlenimci) açıklanışına karşı çıkıyorlar. Sözümona "yeni şeyler" söylemek adına müteveffa anarşizmi dirlitmeye çalışıyorlar. "Hele bir yıkalım da yerine bir şey koymaya gerek yok" diyen anlayış, bırakın yıkmayı, en küçük bir işi yapmak için bile bir araya gelemez. Otorite karşıtlığı olarak özetlenebilecek bu anlayış, bireyciliği vazetmekten başka bir şey yapmıyor. "Birey özgürlüğü" adı altında savunulan şey, kelimenin gerçek anlamıyla "kim kime dum duma"dır. Yaşamda hiçbir somut karşılığı yoktur. Yalnızca ve yalnızca "insan vicdanı"ni temel düzenleyici olarak gören bu anlayış, kapitalist sistem tarafından işgal edilmiş bireyler dünyasında ne tür bir vicdandan bahsediyor acaba? Ya da soruyu şöyle sormak gerekiyor: Vicdanların keşilmediği noktada ne olacak? Düzen nasıl sağlanacak? Kurdu "yeme özgürlüğü"nü, kuzunun da "yaşama özgürlüğü"nü olduğu bir dünyada "anarşist vicdanlar", kurtları mı kuzularını savunacaklar. Yoksa, "gücü gücü yetene" mi? diyebilecekler. Evet, bu basit örnek gibi belki daha milyonlarca örnek verebiliriz; ama gerçekten lüzumsuz olur.

Yeni bir dünyaya ulaşmak için, örgütlülük olmazsa olmaz. Örgütlülük, bireyi yok eden, onu baskı altında tutan bir şey değildir; tam tersine örgütlülük, bireyin bütün yetileriyle birlikte daha da gelişmesi, kelimenin gerçek manasında bir birey olması, özgürleşmesidir. Nazımın sözleriyle söyleyecek olursak insanın "bir ağaç gibi tek ve hür/ bir orman gibi kardeşesine" yaşamasıdır. Kolektif aklın içinde insanın kendi aklının erimesi, ortaya çıkan şeyin herkese ait olmasıdır. Tek başına en yetenekli insanları bile, ancak tek elin çıkarabileceği kadar ses çıkarırlar. Ancak bir örgüttür insanların ellerini ve yüreklerini birleştirip daha güçlü bir sesin çıkmasını sağlayacak olan.

Lenin, Rusya'da bunu başardı. "Parti" düşüncesini geliştirerek, çarlığa ve kapitalizme karşı mücadeleyi örgütledi; kolektif aklın yönlendiriciliğinde sosyalizmin kuruluşuna önderlik etti. "Bize bir örgüt verin, Rusya'yı yerinden oynatalım" diyordu. Tarih, onun ve yoldaşlarının önüne bu görevi koydu; onlar bu görevi başarıyla yerine getirdiler ve tarihin ilk sosyalist devletini kurdular. Eğer onlar işi kendiliğinden cilğe bırakacak olsalardı ya da iş, çarlık hapishanelerinden kurtulmak için çardan yalvar yakar affını isteyen Bakunin gibi anarşistlere kalacak olsaydı, bırakın işçi ve emekçilerin kurtuluşunun sağlanmasını, insanlık çarlığın yıkılışını bile göremeyecekti!

Yeni bir dünyayı kurmak için, zaman da fikirler de yeterince olgunlaştı. Emperyalist kapitalist sistemin Yeni Evre'sinde kapitalizmin yıkılışına ve yeni bir dünyanın kuruluşuna önderlik edecek ideoloji bellidir. İnsanlığı kapitalist sistemin karantından kurtaracak olan, çağımızın bilmesecisi çözen marksizm-Leninizmdir. 12 Nisan 1961'de insanlık adına uzaya ilk çıkan insanı, Yuri Gagarin'i, yetiştiren sistem sosyalist sistemdir. Dünya durdukça bu gerçek değişmeyecek: Uzaydan dünyamıza bakan ilk gözler, bir komünist gözlerdir.

Gelecek, 20. yüzyılın başında olduğu gibi, 21. yüzyılın başında da komünistlerin ellerinde şekillenecek.

1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!

1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanacağı yönünde emek örgütleri ve işçi sendikaları TMMOB'da açıklama yaptılar ve 1 Mayıs'ın Taksim Meydanı'nın dışında kutlanmasının 1 Mayıs'ın içinin boşaltılması anlamına geleceğini söylediler. Tüm emek örgütleri 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na yönelik çağrılarını yeniledi.

18 Nisan günü sabah saatlerinde TMMOB'da yapılan toplantıda DİSK adına Önder Atay, TTB adına Hüseyin Demirdizen, TMMOB adına Süleyman Solmaz, KESK adına Erdal Güzel, Mimarlar Odası adına Ali Hacıoğlu katıldı. Hüseyin Demirdizen "Taksim'in yerine başka bir yer gösterilmesi, inananların Hac ziyaretini bir başka yerde yerine getirmelerini istemek kadar abestir. Taksim bizim için bir emek ve demokrasi meydanıdır; ama aynı zamanda geçmişte 37, son bir yıl içerisinde de 8 yurttaşımızın burada temsil edilen de-

ğerlere sahip çıkarken yaşamını yitirdiği, onlarçasının ise sakat kaldığı bir değerler bütünüdür. O nedenle hükümetten ve hükümetin valisinden beklentimiz emekçilere yeni bir adres göstermek yerine, bu anmanın gerçekleştirilmesi için üzerlerine düşen sorumluluğun yerine getirilmesidir" diye konuştu.

Önder Atay da "1 Mayıs kutlamalarımızı Taksim'de gerçekleştirmek için hukuken haklıyız. DİSK ve KESK olarak 1 Mayıs 2008 tarihinde yapılan engellemelere karşı Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne yaptığımız başvuru sonucu birçok gerekçemiz kabul gördü. DİSK olarak 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak istememiz hem hakkımız, hem de üyelerimize karşı görevimiz olduğu belirtilmiştir. Diğer yandan, tarihi olarak haklıyız. Taksim Meydanı, emekçilerimizin eşitlik, özgürlük, adalet ve barış mesajlarını dünyaya yayıyor. Bu uğurda

1977'den bu yana nice insanımız yaşamını yitirmiştir. 1 Mayıs günü halkımıza atılacak bir gaz bombası veya en ufak bir engellemeyle bugün AKP sözcülerinin suç oluşturan demecileri arasında bir fark yoktur. AKP artık halka karşı suç işlemeyi bırakmalıdır" dedi.

Solmaz, Hacıoğlu ve Erdal Güzel de Taksim Meydanı'nda olacaklarını vurguladılar.

Tüm kurumlar adına ortak basın açıklamasını Akif Burak Atlar okudu. Atlar; İstanbul Valisi Hüseyin Avni Mutlu, emeğin ve dayanışmanın günü olan 1 Mayıs'ı kutlamak üzere halkın ve emekçilerin aklını yok sayan gerekçelerle Taksim'i yine yasakladığının altını çizerek; "Yenikapı'daki yolsuzluk ve hukuksuzluğun simgesi olan kent suçu dolu alanını adres gösterdi." dedi.

Aktar, "Taksim başta olmak üzere, tüm meydanlar, sokaklar, kamusal alanlar hepimizin ortak değeri ve ortak yaşam alanıdır. Kültürümüz, tarihimiz, bir arada yaşayabilme umudumuzdur. Birkaç kişinin kafasındaki tertip ve düzene göre şekillendirilemez. Bizler, en demokratik, hukuki ve meşru hakkımızı istiyoruz. Her türlü baskı ve şiddete karşı, mücadele ve alınteri ile kazandığımız Taksim'de 2010, 2011, 2012 yıllarındaki gibi yüz binlerle coşkulu ve barışçıl bir şekilde 1 Mayıs'ı kutlamak istiyoruz" dedi.

Taksim'i Zappededeceğiz

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin oluşturduğu 1 Mayıs 2014 Komitesi Taksim'de Gezi Parkı merdivenlerinde, her yıl yaptıkları gibi, "1 Mayıs Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü"nde Taksim'de olacaklarını belirtmek için basın açıklaması yapacaktı. Saat 12.00'de yapılacak olan basın açıklaması için 1 Mayıs komitesi ve işçiler, emekçiler, devrimciler Taksim'de toplanmaya başladı.

Gezi Parkını kapatmış olan polis, Taksim'i de ablukaya almıştı. Taksim'de toplanan işçi ve emekçileri çembere alan polis, saatler 12.00'ye gelirken, "dağılmadığımız takdirde müdahale edeceğiz" anonslarına başlamıştı bile! Polis, işçileri kalkanlarla Taksim Hill Otel önünde sıkıştırmaya başladı. Kalkan ve coplarla kitleyi Fransız Konsolosluk'u na yönlendirmeye çalışan polis, işçilerin direnişi üzerine biber gazı sıkmaya başladı.

Polisin art arda coplu ve biber gazlı saldırısı sendikacıların bir kısmını Hill Otel'e çekilmeye zorlarken, aralarında Greif işçilerinin de bulunduğu bir grup da Sıraselviler Caddesi'ne çekildi. Bu esnada çok sayıda

sendikacı gözaltına alındı.

Yaralılar Hill Otele alınırken, polis oteli ablukaya alarak kimsenin giriş çıkışına izin vermedi. İlerleyen dakikalarda iki ambulans otel önüne gelerek yaralıları aldı. Bu sırada Sıraselviler'deki işçiler de pankartlarını açmış, sloganlarla beklemeyi sürdürdüler: "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanındayız", "1 Mayıs Kızıdır, Kızıl Kalacak".

Kani Beko, Lami Özgen ve Arzu Çerkezoğlu'nun da aralarında bulunduğu 1 Mayıs Komitesi, otel önünde basın açıklaması yaptı.

Gözaltındaki arkadaşları serbest bırakılmadan buradan ayrılmayacaklarını söyleyen Kani Beko, 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını da kararlılıkla vurguladılar. Bu sırada polisin yeni bir saldırısı yaşandı. Gaz bombalarıyla saldıran polis, kitleyi Hill Otel içine sokmaya çalıştı. 2 kişi de burada gözaltına alındı. Polis anonslarla basını ve Taksim'deki halkı da alanı boşaltmaya çağırıyor.

Saat 13.30'a gelirken, basın açıklamasının sona erdiğini açıklayan komite, DİSK temsilciler Kurulu toplantısı için Hill Otel'e girdi.

1 Mayıs'ta Taksim çağrısı sosyalist çevrelerin, platformların, forumların, partilerin, emek ve meslek örgütlerinin bulunduğu 58 kurumun imzasıyla yapılıyor.

GEZİ SANATI İŞ BAŞINDA

5. Forumunu düzenleyen GEZİ SANATI'ni takip edenler bilirler oldukça pratik, önüne koyduğu hedefleri de hemen hayata geçiren bir oluşum. 27 Mart Dünya Tiyatro Günü etkinlikleri ve Greif işgal fabrikasında düzenlenen tiyatro günü bunların bir göstergesi. 5. Forumda alınan karara göre 1 Mayıs Taksim'e çağrı videosu için bir araya gelen sanatçılar Taksim Tünel'de çekim için yerlerini aldılar.

Drama Kumpanya'nın KARANLIK oyunun çekimleri sırasında zabitanın zorluk çıkarmaya çalışan engelleme çabasına karşın GEZİ SANATI sanatçıları çalışmalarına ara vermeden devam ederek "yasaklamalarınız bizi engelleyemez" dedi. Gün uzundu ve yapılacak bir sürü iş ve bir dolu çekim bekliyordu GEZİ SANATI'ni. 1 Mayıs alanı Taksim Meydanı belki de en çok zorlayacak olanı idi.

Dans sanatçıları soğuk havaya rağmen kostümleriyle hazır bir şekilde Tak-

sim Meydanı'nda bekleyiştedirler. Ve o an muhteşem bir tango gösterisi etrafına bir dolu izleyici kitlesini de çekti. E tabii etraftaki polisleri de çekti. Halk için emniyet Adalet için hizmetçiler "bize burada eylem var dediler, çevreyi rahatsız eden ihbarlar aldık, ama burası yasaklı meydan siz bunu yaparak kalabalık topluyorsunuz da, siz bir grup musunuz?, kimsiniz niye yapıyorsunuz da, vs vs vs..."

Dansçı Gonca Gümüşayak'ın ayak-kabı kutulu, bol paralı, müthiş kırmızı elbisesi ile Gezi Parkına çıkışı, onların da sorularının cevabını aldıkları tedirginliklerinden görülmüyordu. Çalışmalar ara verilmeden, kesilmesine ya da engellenmesine izin verilmeden devam etti Maraton bu kadar değildi. Madem ki sanat geleceği içinde barındıran bir silahtı gösteri devam etmeliydi.

Devinin Tiyatro Atölyesi Hırsız Var oyunu için hazırlıklarını tamamladı, kame-

ralar çekime hazır. Yer Taksim Metro'su... binlerce insanın geçtiği bir yer en iyi gösteri alanı olabilirdi ancak Oyuncular en inandırıcı haliyle rollerini yapmaya başladıklarında ilk elden çevrenin dikkatini, ardından diğer gösterilerde olduğu gibi güvenlik görevlilerinin de dikkatini çektiler. Etraf kuşatılmış, sanat yasak!

Engellemeler, uğraştırma ve hepsinde aynı işgüzarlık, kendi yasalarını bile bilmeden körü körüne yasaklamalar. Orantısız zeka yine devrede... oyun bitirildiğinde alkışlar, ışıklar...

Koskoca bir toplum korku duvarlarını yıkalı 1 yıl oluyor, şimdi faşizm o korku duvarlarını yeniden örmeye çalışıyor ama nafile. Dansı, tiyatroyu, müziği, sanatı yasaklayamazsınız. Tahammülünüz yok görüyoruz ama umuttan yoksun kokuşmuş karanlığınız sizi yutacak.

ÇÜNKÜ YAŞAM BİZDEN YANI!

cek her yanıt kusursuz olmalıdır. İhtiyaç duyduğu bilginin bir başka kaynağı da kitaplardır. Haris bir okuyucudur. Özel bir yöntem kullanmadığı konusunda ısrar etse de, kimse nasıl ve ne zaman bu kadar çok ve hızlı okuduğunu anlayamaz. Sık sık, günün erken saatlerinde yanına aldığı bir kitap hakkında, ertesi sabah yorumlar yaptığı bilinir. İngilizce okuyabilir ama konuşmaz. Daha çok İspanyolca okur ve eline üzerinde harfler olan herhangi bir parça kâğıdın geçtiği her an okumaya isteklidir. Ekonomi ve tarih başlıklarını düzenli olarak izler. İyi edebiyatın değerini de bilir ve yakından izler. (...)

Che Guevara'nın yakalanması ve öldürülmesi üzerine yaptığı açıklama, Palacio de la Moneda baskını ve Salvador Allende'nin ölümüne ya da Flora Kasırgası'nın yarattığı tahribata ilişkin beyanları, muazzam konuşma örnekleridir.

Latin Amerika'nın geleceğine ilişkin hayali Bolivar ve Marti'ninkiyle aynıdır: Dünyanın kaderini değiştirme kapasitesine sahip uyumlu ve özerk bir toplumdur. Amerika Birleşik Devletleri'ni, Küba dışında, her hangi bir ülkeden çok daha iyi tanımaktadır. İnsanlarının tabiatı, iktidar yapısı ve hükümetlerinin gizli niyetleri hakkında derin bilgisi vardır. Ambarگونun yarattığı sürekli fırtınayı bunun sayesinde savuşturur. (...)

Sokaklarda insanlarla konuştuğunda, bu sohbet, yepyeni anlamlar ve gerçek bir muhabbetin açıklığına taşır. Ona "Fidel" derler. Çevresini güvenle sararlar. Hakikatlerin konuşulduğu canlı bir radyo yayınında, ilk ismiyle hitap ederek, muhalif görüşlerini onunla tartışır ya da ona taleplerini iletirler. Bunlar, kendi parlaklığıyla örtülü sıradışı bir insanın görebildiğimiz yanlarıdır. Tanıtıma inandığım Fidel Castro budur: Davranışları yalın ama hayalleri iflah olmayan, modası geçmiş sakalları olan, sözcük seçimlerinde tedbirli, görgülü, düşünceleri harikulade olmaktan daha hafif bir deyimle nitelendirilemeyecek bir adam. (...)

Gabriel García Márquez
11 Eylül 2006

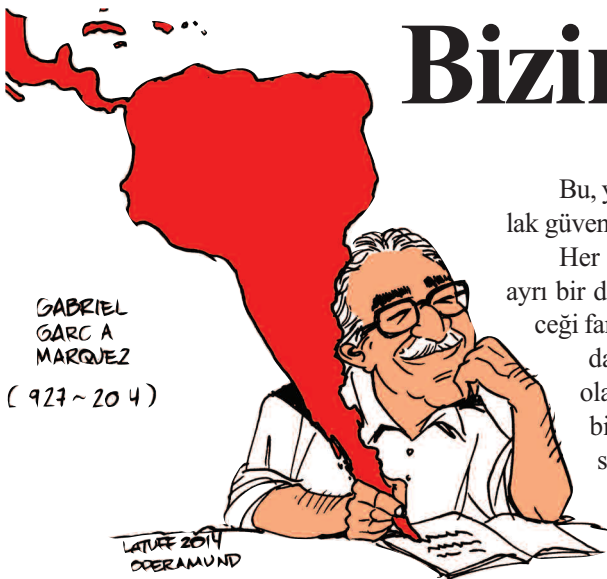
Bizim Fidel

Bu, yüz yüze iletişimde sağladığı mutlak güveni açıklayabilir.

Her bir farklı durum için kullandığı ayrı bir dil ve dinleyicilerini ikna edebileceği farklı bir yaklaşımı vardır. Karşındakilerle nasıl aynı düzeyde olabileceğini bilir. Engin, müteferrik bilgisi, her türlü ortamda rahat hissetmesini sağlar. Şu kesindir ki, nerede, nasıl ve kiminle olursa olsun Fidel Castro orada kazanmak için bulunur. En küçük gündelik faaliyetlerde bile sahip olduğu mağlup etmeye dönük eğiliminin, özel bir nedeni var gibidir. Hiçbir zaman teslim olmaz ve içinde bulunduğu durumu değiştirmeyi başarır, zafer kazanana kadar durup dinlenmez. (...)

Onun, bir siyasetçi olarak ender rastlanan yeteneklerinden biri de, bir meselenin en uzak sonuçlarına bile nasıl evrilebileceğini sezebilmesidir. Ama bu yeteneğini, ilham patlamaları şeklinde değil, çetin ve direngen bir akıl yürütme süreci içerisinde kullanır. En büyük yardımcısı, bunalıcı yargılar ve inanılmaz hızlı matematik hesaplamalarla dolu bir söylevi ya da özel bir konuşmayı yedeklemekte -zaman zaman da kötüye- kullandığı hafızasıdır. Ardı arkası kesilmeyen özet verilerle kaşık kaşık beslenebilmek için yardımcı ihtiyaç duyar. Bilgi akışı sağlama işi, yatağından kalkmasıyla başlar. Her sabah kahvaltısına, en az iki yüz sayfalık dünya haberleri eşlik eder. Nerede olursa olsun her sabah zorunlu raporlar önüne gelir. Kendi tahminine göre, resmi raporlar, ziyaretçilerin getirdikleri ve sınırsız merakını her an uyandıran yazılar dışında, her gün yaklaşık elli farklı belge okumaktadır.

Herhangi bir meselede, en küçük çelişkiyi bile yakalayabildiğinden, ona verile-

Kelimelere düşkünlüğü... Baştan çıkarıcılığı... Nerede olursa olsun karşılaştığı her sorunun peşine düşer. İlham gücünün sürükleyiciliği tarzına yakışır. Beğenisinin genişliği, kitaplarına gayet iyi yansımıştır. Sigarayla savaşta moral üstünlük sağlayabilmek amacıyla puro içmeyi bırakmıştır. Bir tür bilimsel şevkle çözümler yaratmayı sever. Her gün birkaç saat egzersiz yapıp, sık sık yüzerek nefes formunu korur. Alt edilemeyecek denli sebatkardır; katı disiplin sahibidir. Umulmayana, hayal gücü sayesinde ulaşmıştır. Çalışmayı öğrenmek, dinlenmeyi öğrenmek kadar önemlidir.

Helak olacak kadar konuşur; konuşarak dinlenir. İyi yazar ve yazmayı sever. Yaşamdaki en büyük motivasyon kaynağı, riskin yarattığı heyecandır. Ancak doğaçlama ustalarına özgü hitabet gücü, onun en kusursuz niteliklerindedir. (...)

Başucu kitaplarının yazarı Jose Martin'in düşüncelerini Marksist bir devrimin akışkanlığı ile bağdaştırabilecektik kadar yeteneklidir. Belki de düşüncelerinin özü, kitlelerle uğraşmanın her şeyden önce bireylerle ilgilenmek anlamına geldiği konusundaki netliğinde yatmaktadır.

"Oğulları Öldürülen Analar" Samandağ'da

Antakya Ayışığı Sanat Merkezi Gezi Ayaklanmasında ölümsüzleşenleri, hazırladığı "Oğulları Öldürülen Analar" adlı tiyatro oyunuyla bir defa daha andı.

Daha önce 8 Şubat tarihinde Antakya Meclis Kültür Merkezi'nde sergilenen oyun bu defa Samandağ'da izleyiciyle buluştu. Oyunun afiş, bildiri ve davetiye işleri günler öncesinden başladı.

Yoğun geçen çalışmaların ardından oyun 12 Nisan Cumartesi akşam saat 20.00'de davetlilerin de yoğun katılımıyla sergilendi. Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan ve Abdullah Cömert'in aileleri de salondaki yerlerini alınca etkinlik programı başladı. Program, açılış konuşmasıyla ve devrim mücadelesinde ölümsüzleşenlerin anısına saygı duruşuyla başladı.

Ali İsmail ve Ahmet'in anneleri daha öncesinde İstanbul'dan davet aldıkları için oyuna katılamadılar. Ailenin diğer fertleri davette yerini aldılar. Ahmet Atakan'ın abisi Zafer Atakan, kısa bir konuşma yaptıktan sonra tiyatro oyunu başladı.

Oyun ara ara alkışlarla bölündü, duygusal anlar yaşandı. Sonlara doğru Abdullah Cömert'in annesi oğlunun son sözlerinin okunduğu sırada daha fazla dayanamayarak fenalaştı. Ailelerin acısını paylaşan ve gözyaşlarını tutamayan insanların bu durum karşısında iktidara olan etkileri daha da bilindi. Anne bir süre sonra hastaneden taburcu edildi.

Oyunun sonunda Ayışığı Sanat Merkezi adına: "Ve Haziran Ayaklanmasında ölümsüzleşenlerimizin adlarını unutmayacağımızı ve unutturmayacağımızı bir kez daha haykırıyoruz. Bizler her zaman devrimci sanatımızla ailelerimizin, annelerimizin ve halkların yanında olacağız" denildi.

Parkta Kitap Okunmaz

Yasaklı Gezi Parkı, yine bir etkinliğe ev sahipliği yapmayı planlıyordu. Haziran Ayaklanmasının sembolü olan Gezi Parkı'nda 20 Nisan günü bir "takas pazarı" kurulacaktı.

Çağrılar yapıldı, herkes elinde fazla olan, takas etmek istediği eşyalarını ararak, ihtiyacı olan eşyalarla takas etmek üzere Gezi Parkı'na geldi. Bir grup da Gezi Parkı'nda topluca kitap okumayı planlanmıştı.

Ancak pazar kuruldu, kitaplar ortaya çıkmaya başladı, renkleri değişti. "Aç-kapa parkı", "genel güvenlik" gerekçesi ile önce polis müdahalesiyle boşaltıldı, sonra da kapatıldı.

Evet, bir parkta kitap okumak, hele hep bir arada okumak, güvenliği tehlikeye düşürür. Mazallah.

Devrimimizin Önderlerini Anıyoruz

Ankara

İstanbul

İzmir

Antep

Antakya

Denizleri anmak için mezarları başında, meydanlarda ve sokaklardayız.

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan idam edildikleri 6 Mayıs 1972'den bu yana doğan çocuklardan kaçtı Deniz, kaçtı Yusuf, kaçtı Hüseyin... Peki ya idam eden hakim, celladın ya da bunu onaylayan milletvekillerinin adlarını bilen, hatırlayan var mı?

1972'den bu yana halklarımız her 6 Mayıs'ta devrimci önderlerini anıyor, mücadelelerini yaşatma sözünü yeniliyorlar. Denizlerin idamından on yıl sonra, yirmi yıl, yirmibeş yıl sonra doğan çocukların dahi onları anıyor olmasını hangi sözcüklerle anlatabiliriz ki...

Denizler devrim mücadelemize önderlik etmeye devam ediyorlar. Haziran'dan beri süregelen ayaklanmada Denizlerin mücadelesinin nasıl ete kemiğe büründüğünü hep birlikte gördük.

Şimdi Denizlerin bayrağını kavga alanlarında yükseltme zamanı.

"Sevgili Babacığım...

Bu mektubu aldığın zaman ben ebediyen bu dünyadan göç etmiş olacağım. Ne kadar sarılaşacağını tahmin ediyorum. Bir buçuk seneden beri benim yüzümden nasıl üzüntü içinde olduğunuz malum. Bu son olayı da metanetle karşılamanızı sadece dileyebiliyorum.

Babacığım, bu olayda da annemin ve Yücel'in senin tesellilerine ve desteklerine ihtiyaçları çok. Bunun için ne kadar metin olursan, hem senin sağlığın, hem de onlar için o kadar iyi olur. Elbette ki, yıllarca emek verip yetiştirdiğin bir oğulun, bir günde öldürülmesi kolay göğsünecek bir olay değildir. Fakat siz benim için, kimlere karşı mücadele verdiğimi biliyorsunuz. Ben bu açıdan rahat ve vicdan huzuru içinde gidiyorum. (...)

Sağlıcakla kalın. Hoşçakalın.
T. Yusuf Aslan"

"Baba,

Mektup elinize geçmiş olduğu zaman aranızdan ayrılmış bulunuyorum. Ben ne kadar da üzülmemin dersem yine de üzüleceğinizi biliyorum. Fakat bu durumu metanetle karşılamak istiyorum. İnsanlar, doğar, büyür, yaşar, ölürlür. Önemli olan çok yaşamak değil, yaşadığı süre içinde fazla şeyler yapabilmektir. Bu nedenle, ben erken gitmeyi normal karşıyorum ve kaldı ki, benden evvel giden arkadaşlarım hiçbir zaman ölüm karşısında tereddüt etmemişlerdir. Benim de düşmeyeceğimden şüphelen olmasın, oğulun ölüm karşısında aciz ve çaresiz kalmış değildir, o bu yola bilerek girdi ve sonunun da bu olduğunu biliyordu (...)

Oğulun Deniz Gezmiş"

"Babama, anneme, kardeş-

lerime ve yakın arkadaşlarıma, söyleyecek fazla söz bulamıyorum. Bir insanın sonunda karşılaşacağı tabii sonuç, bildiğimiz sebeplerden dolayı erken karşıma çıktı. Üzüntü ve acınızı tahmin ediyorum. İleride durum çok daha yakından anlayacağınız inancındayım. Metin olunuz. Üzüntü ve acılarınızı unutmaya çalışınız. Bütün varlığınızla hepimize kucak dolusu selamlar, sevgiler!.. Yazılacak çok şey var, fakat hem mümkün değil, hem de sırası değil... Candan selamlar...

Hüseyin İnan"

HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA

İstanbul - Miting

4 Mayıs
Saat 13.00

Toplanma
Haydarpaşa Numune Hst. önü
Kadıköy Meydanı

Ankara - Anma

6 Mayıs
Saat 10.00

Toplanma
Karşıyaka Mezarlığı
2 Nolu Kapı

İzmir - Yürüyüş

6 Mayıs
Saat 19.00

Konak YKM Önü

Antep - Konser

6 Mayıs
Saat 19.00

Gencolar Düğün Salonu
Düztepe Çamlık Parkı Kenarı

Antakya - Anma

6 Mayıs
Saat 16.00

Toplanma
Abdullah Cömert Alanı
Samandağ